

Официален вестник

на Европейския съюз

L 181

Издание
на български език

Законодателство

Година 56
29 юни 2013 г.

Съдържание

I Законодателни актове

РЕГЛАМЕНТИ

- ★ Регламент (ЕС) № 605/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 12 юни 2013 година за изменение на Регламент (ЕО) № 1185/2003 на Съвета за премахването на перките на акулите на борда на риболовните кораби 1
- ★ Регламент (ЕС) № 606/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 12 юни 2013 година относно взаимното признаване на мерки за осигуряване на защита по граждански дела 4
- ★ Регламент (ЕС) № 607/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 12 юни 2013 година за отмяна на Регламент (ЕО) № 552/97 на Съвета за временно отнемане на правото на Мианмар/Бирма на ползване на общите митнически преференции 13
- ★ Регламент (ЕС) № 608/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 12 юни 2013 година относно защитата на правата върху интелектуалната собственост, осъществявана от митническите органи, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1383/2003 на Съвета 15
- ★ Регламент (ЕС) № 609/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 12 юни 2013 година относно храните, предназначени за кърмачета и малки деца, храните за специални медицински цели и заместителите на целодневния хранителен прием за регулиране на телесното тегло и за отмяна на Директива 92/52/ЕИО на Съвета, директиви 96/8/ЕО, 1999/21/ЕО, 2006/125/ЕО и 2006/141/ЕО на Комисията, Директива 2009/39/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и регламенти (ЕО) № 41/2009 и (ЕО) № 953/2009 на Комисията ⁽¹⁾ 35

Цена: 4 EUR

(Продължава на вътрешната корица)

(¹) Текст от значение за ЕИП

BG

Актовете, чиито заглавия се отпечатват със светъл шрифт, са актове по текущо управление на селскостопанската политика и имат кратък срок на действие.

Заглавията на всички останали актове се отпечатват с получер шрифт и се предшества от звездичка.

II *Незаконодателни актове*

РЕШЕНИЯ

2013/312/ЕС:

- ★ **Решение на Европейския съвет от 28 юни 2013 година за определяне на състава на Европейския парламент** 57

I

(Законодателни актове)

РЕГЛАМЕНТИ

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 605/2013 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 12 юни 2013 година

за изменение на Регламент (ЕО) № 1185/2003 на Съвета за премахването на перките на акулите на борда на риболовните кораби

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 43, параграф 2 от него,

като взеха предвид предложението от Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾,в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽²⁾,

като имат предвид, че:

- (1) С Регламент (ЕО) № 1185/2003 на Съвета ⁽³⁾ се установява обща забрана на практиката на „премахване на перките на акулите“, при която перките на акулите се отделят, а останалата част от тялото на акулата се връща в морето.
- (2) Риби, принадлежащи към подклас *Elasmobranchii*, които включват акули и скатове, са по принцип силно застрашени при свръхексплоатация поради жизнения си цикъл, който се характеризира с бавен растеж, късно достигане на зрялост и малък брой малки, въпреки че биологичната продуктивност не е същата за всички видове. Като цяло през последните години в резултат на силното нарастване на търсенето на продукти от акули,

по-специално на перки на акули, някои популации на акули са били обект на значителен риболов, включително от плвателни съдове, плаващи под флага на държава-членка, които действат в териториални и извънтериториални води на Съюза, което ги е изложило на сериозна заплаха.

- (3) Перките на акули не представляват традиционна съставка на европейския хранителен режим, но акулите представляват наистина необходим компонент на морската екосистема на Съюза. Управлението и опазването на запасите от акули, както и по принцип насърчаването на риболовния сектор, който е устойчиво управляван в полза на околната среда и на лицата, работещи в този сектор, следва да бъдат поради това приоритетни.
- (4) Настоящите научни познания, основаващи се на изследването на процента уловени акули, като цяло сочат, че много запаси от акули се намират под сериозна заплаха, въпреки че положението не е едно и също за всички видове, нито дори за един и същ вид в различните морски зони. Според Международния съюз за опазване на природата (IUCN), повече от 25 % от всички видове пелагични (дънни) акулови видове, от които над 50 % са големи океански пелагични акули, са застрашени. В последните години улавянето, задържането на борда, трансбордирането или разтоварването на нарастващ брой акулови видове, включително що се отнася до акули, чиито перки са с висока търговска стойност, е забранено от правото на Съюза или в рамките на регионалните организации за управление на рибните ресурси.
- (5) Синята акула (*Priconace glauca*) и акулата мако (*Isurus oхуrinchus*), класифицирани от IUCN съответно като „най-застрашена категория“ и „уязвими“, понастоящем са преобладаващите видове акули, улавяни от риболовната флота на Съюза, като синята акула представлява приблизително 70 % от общия процент докладвано разтоварване на акули. Други видове обаче, включително акулата чук и копринената акула, също са обект на улов в териториални и извънтериториални води на Съюза и допринасят за икономическата жизнеспособност на риболова.

⁽¹⁾ ОВ С 181, 21.6.2012 г., стр. 195.

⁽²⁾ Позиция на Европейския парламент от 22 ноември 2012 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 6 юни 2013 г.

⁽³⁾ ОВ L 167, 4.7.2003 г., стр. 1.

(6) Регламент (ЕО) № 1185/2003 позволява понастоящем на държавите-членки да издават специални разрешителни за риболов, които допускат обработване на акули на борда чрез отстраняване на перките от телата им. С цел да се гарантира съответствие между теглото на перките на акулите и телата им е установено тегловното съотношение „перка спрямо труп“. Има сериозни трудности по отношение на контрола и принудителното изпълнение при използването на съотношението „перка спрямо труп“. Използването на това съотношение не е достатъчно за премахването на практиката на селективното изхвърляне и поради различията в техниките за премахване на перките и разнообразието на размерите и теглото на перките на различните акулени видове, неговото използване би могло да доведе до премахване на перките, без това да бъде открито. След операциите по обработване перките и телата могат да бъдат разтоварени в различни пристанища. При тези обстоятелства се пречи на събирането на данни, например относно идентификацията на видовете и структурата на популацията, въз основа на които се правят научни препоръки за установяването на мерки за опазване и управление на рибните ресурси.

(7) В светлината на Международния план за действие за опазване и управление на популациите от акули, приет през 1999 г. от Организацията на ООН за прехрана и земеделие (ФАО), Съюзът следва да приеме всички необходими мерки за опазването на акулите и да се сведат до минимум отпадъците и изхвърлянията от улова на акули. В заключенията си от 23 април 2009 г. Съветът подкрепи цялостния подход и специфичните цели на Съюза, изложени в свързаното с това Съобщение на Комисията относно плана за действие на Европейската общност за опазване и управление на популациите от акули от 5 февруари 2009 г. Съветът също така прикани Комисията да обърне особено внимание на въпроса за премахването на перки на акули и да представи възможно най-скоро предложение за изменение на Регламент (ЕО) № 1185/2003, и по-специално относно дерогациите и свързаните с тях условия, които са предвидени в него.

(8) Научно-техническият и икономически комитет по рибарство (НТИКР) признава проблема с премахването на перките на акулите и призовава за неговото изкореняване без дерогации, като препоръчва всички риби, принадлежащи към подклас Elasmobranchii, да се разтоварват с перките, естествено прикрепени към телата им.

(9) Регионалните организации за управление на рибарството обръщат все по-голямо внимание на проблема с премахването на перките на акулите. Наред с това техните научни органи изразяват подкрепата си за разтоварването на акулите с естествено прикрепени перки към тялото им и отбелязват, че това е най-добрият начин за предотвратяване на премахването на перките на акулите и а ще позволи по-лесното набиране на данните, които са необходими за оценка на запасите. Годишните резолюции относно устойчивия риболов, приемани от Общото събрание на ООН от 2007 г., Глобалната политика на IUCN от 2008 г. срещу премахването на перките на

акулите и срещата през 2010 г. на Конференцията за преглед на споразумението относно рибните запаси призовава нациите да предприемат мерки, изискващи всички акули да бъдат разтоварвани с естествено прикрепени перки към телата им.

(10) През 2010 и 2011 г., като част от изискваната оценка на въздействието, Комисията проведе публични консултации за да събере информация относно най-подходящия начин за изменение на Регламент (ЕО) № 1185/2003. В оценката си на въздействието Комисията заключи, че за да се постигне основната цел за опазване на запасите от акули, посоченият регламент следва да предвижда всички акули да се разтоварват с перките, естествено прикрепени към телата им.

(11) Поради това Регламент (ЕО) № 1185/2003 следва да бъде съответно изменен,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Регламент (ЕО) № 1185/2003 се изменя, както следва:

1) В член 2 се заличава точка 3.

2) В член 3 се вмъква следният параграф:

„1а. Без да се засяга действието на параграф 1, с цел улесняване на съхранението на борда перките на акулите могат да бъдат частично срязани по дължина и загънати към трупа, но без да се отделят от трупа преди разтоварването.“

3) Членове 4 и 5 се заличават.

4) Член 6 се заменя със следното:

„Член 6

Доклади

1. Ако плавателни съдове под флага на държава-членка, улавят, задържат на борда, трансбордират или разтоварват акули, държавата-членка на флага, в съответствие с Регламент (ЕО) № 1224/2009 на Съвета от 20 ноември 2009 г. за създаване на система за контрол на Общността за гарантиране на спазването на правилата на общата политика в областта на рибарството (*) и с Регламент за изпълнение (ЕС) № 404/2011 на Комисията от 8 април 2011 г. за определяне на подробни правила за прилагането на Регламент (ЕО) № 1224/2009 на Съвета (**), изпраща на Комисията ежегодно в срок до 1 май подробен доклад за

изпълнението на настоящия регламент през предходната година. Докладът съдържа описание на контрола от държавата-членка на знамето за съответствие на корабите в териториални и извънтериториални води на Съюза с настоящия регламент, както и мерките за изпълнение, които е предприела в случаи на несъответствие. По-специално държавата-членка на знамето предоставя следните данни:

- брой на разговарванията на акули;
- брой, дата и място на извършените инспекции;
- брой и естество на констатираните случаи на несъответствие, включително пълна идентификация на свързания/те кораб/и и санкциите, наложени за всеки един случай на неспазване;

— общия брой разговарвания по вид (тегло/брой) и по пристанище.

2. След представянето от държавите-членки на техния втори годишен доклад в съответствие с параграф 1 Комисията докладва на Европейския парламент и на Съвета до 1 януари 2016 г. за действието на настоящия регламент и за международното развитие в тази област.

(*) ОВ L 343, 22.12.2009 г., стр. 1.

(**) ОВ L 112, 30.4.2011 г., стр. 1.“

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила на седмия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Страсбург на 12 юни 2013 година.

За Европейския парламент
Председател
M. SCHULZ

За Съвета
Председател
L. CREIGHTON

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 606/2013 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 12 юни 2013 година

относно взаимното признаване на мерки за осигуряване на защита по граждански дела

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 81, параграф 2, букви а), д) и е) от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

след консултация с Европейския икономически и социален комитет,

като взеха предвид становището на Комитета на регионите ⁽¹⁾,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽²⁾,

като имат предвид, че:

- (1) Съюзът си е поставил за цел да поддържа и развива пространство на свобода, сигурност и правосъдие, в което да е осигурено свободното движение на хора, а достъпът до правосъдие да бъде улеснен, по-специално посредством принципа на взаимно признаване на съдебните и извънсъдебните решения по граждански дела. С оглед на постепенното изграждане на това пространство Съюзът следва да приеме мерки в областта на съдебното сътрудничество по гражданскоправни въпроси с трансгранични последици, по-специално когато това е необходимо за правилното функциониране на вътрешния пазар.
- (2) Член 81, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) предвижда, че съдебното сътрудничество по гражданскоправни въпроси с трансгранични последици се основава на принципа на взаимно признаване на съдебните и извънсъдебните решения.
- (3) В едно общо пространство на правосъдие без вътрешни граници от изключително значение са разпоредбите за осигуряване на бързо и лесно признаване и, когато е приложимо, изпълнение в друга държава членка на

мерките за осигуряване на защита, постановени в дадена държава членка, за да се гарантира, че защитата, предоставена на физическо лице в една държава членка, се запазва и продължава във всяка друга държава членка, в която това лице пътува или се е преместило. Следва да се направи необходимото законното упражняване от гражданите на Съюза на правото им да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите членки в съответствие с член 3, параграф 2 от Договора за Европейския съюз (ДЕС) и член 21 от ДФЕС да не води до загуба на тази защита.

- (4) Взаимното доверие в правораздаването в Съюза и целта движението на мерките за осигуряване на защита в Съюза да става по-бързо и да е свързано с по-малко разходи са основание за установяване на принципа, според който постановените в една държава членка мерки за осигуряване на защита се признават във всички други държави членки без необходимост от специална процедура. Поради това мярка за осигуряване на защита, постановена в една държава членка („държава членка по произход“), следва да бъде разглеждана като постановена в държавата членка, в която се търси признаването ѝ („сезирана държава членка“).
- (5) С оглед на постигане на целта за свободно движение на мерките за осигуряване на защита е необходимо и целесъобразно нормите, уреждащи признаването и — когато е приложимо — изпълнението на мерките за осигуряване на защита, да се уреждат с правен акт на Съюза, който е обвързващ и се прилага пряко.
- (6) Настоящият регламент следва да се прилага за мерки за осигуряване на защита, постановени с оглед на защитата на дадено лице, когато съществуват сериозни основания да се смята, че неговият живот, физическа или психическа неприкосновеност, лична свобода, сигурност или сексуална неприкосновеност са изложени на риск, например за предотвратяване на всякакви форми на насилие, основано на пола, или насилие при близки взаимоотношения, като физическо насилие, тормоз, сексуална агресия, преследване, сплашване или други форми на непряка принуда. Важно е да се подчертае, че настоящият регламент се прилага за всички жертви, независимо дали са жертви на насилие, основано на пола.
- (7) Директива 2012/29/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 г. за установяване на минимални стандарти за правата, подкрепата и защитата на жертвите на престъпления ⁽³⁾ гарантира, че жертвите на престъпления получават подходяща информация и подкрепа.

⁽¹⁾ ОВ С 113, 18.4.2012 г., стр. 56.

⁽²⁾ Позиция на Европейския парламент от 22 май 2013 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 6 юни 2013 г.

⁽³⁾ ОВ L 315, 14.11.2012 г., стр. 57.

- (8) Настоящият регламент допълва Директива 2012/29/ЕС. Фактът, че дадено лице е обект на мярка за осигуряване на защита, постановена по гражданско дело, не възпрепятства лицето да бъде определено като „жертва“ по смисъла на горепосочената директива.
- (9) Обхватът на настоящия регламент попада в сферата на съдебното сътрудничество по гражданскоправни въпроси по смисъла на член 81 от ДФЕС. Настоящият регламент се прилага само по отношение на мерките за осигуряване на защита, постановени по граждански дела. Мерките за защита, постановени по наказателни дела, са предмет на Директива 2011/99/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 г. относно европейската заповед за защита ⁽¹⁾.
- (10) Понятието „граждански дела“ следва да се тълкува самостоятелно в съответствие с принципите на правото на Съюза. Гражданското, административното или наказателното естество на органа, който постановява мярката за осигуряване на защита, следва да не бъде определящо, когато се преценява дали мярката за осигуряване на защита има граждански характер.
- (11) Настоящият регламент не следва да засяга действието на Регламент (ЕО) № 2201/2003 на Съвета от 27 ноември 2003 г. относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по брачни дела и делата, свързани с родителската отговорност ⁽²⁾ (Регламент „Брюксел Па“). Решенията, взети съгласно Регламент „Брюксел Па“, следва да продължат да бъдат признавани и изпълнявани по силата на този регламент.
- (12) Настоящият регламент е съобразен с различните правни традиции на държавите членки и не засяга националните системи за постановяване на мерки за осигуряване на защита. Настоящият регламент не задължава държавите членки да изменят националните си системи, за да могат да постановяват мерки за осигуряване на защита по граждански дела, или да въведат мерки за осигуряване на защита по граждански дела за целите на прилагането на настоящия регламент.
- (13) За да се вземат предвид различните видове органи, които постановяват мерки за осигуряване на защита по граждански дела в държавите членки, и за разлика от другите области на съдебно сътрудничество, настоящият регламент следва да се прилага за решенията както на съдебните органи, така и на административните органи, при условие че последните предоставят гаранции по отношение най-вече на своята непристрастност и на правото на страните на съдебен контрол. В никакъв случай полицейските органи не следва да се смятат за издаващи органи по смисъла на настоящия регламент.
- (14) Въз основа на принципа на взаимно признаване мерките за осигуряване на защита по граждански дела, постановени в държавата членка по произход, следва да бъдат признавани в сезираната държава членка като мерки за осигуряване на защита по граждански дела в съответствие с настоящия регламент.
- (15) В съответствие с принципа на взаимно признаване признаването съответства на срока на мярката за осигуряване на защита. Същевременно, като се имат предвид разнообразието от мерки за осигуряване на защита, съобразно законодателството на държавите членки, по-специално по отношение на срока, и фактът, че настоящият регламент по принцип ще се прилага при спешни ситуации, последиците от признаването съгласно настоящия регламент по изключение следва да са ограничени до срок от 12 месеца от издаването на удостоверение, предвидено в настоящия регламент, независимо от това дали самата мярка за осигуряване на защита (без значение дали е временна, срочна или безсрочна) е с по-дълъг срок.
- (16) Когато срокът на мярката за осигуряване на защита надхвърля дванадесетмесечния срок, ограничението на действието на признаването по настоящия регламент следва да не засяга правото на лицето, ползващо се от защита, да се позове на мярката за осигуряване на защита по силата на друг наличен правен акт на Съюза, който предвижда признаване, или да поиска национална мярка за осигуряване на защита в сезираната държава членка.
- (17) Ограничаването на последиците от признаването е извънредно поради специфичното естество на предмета на настоящия регламент и следва да не служи като прецедент за други инструменти в областта на гражданското и търговското право.
- (18) Настоящият регламент следва да урежда единствено признаването на задължението, наложено с мярката за осигуряване на защита. С него не следва да се регламентират процедурите за налагане или изпълнение на мярката за осигуряване на защита и той не следва да се отнася за потенциалните санкции, които могат да бъдат наложени, ако в сезираната държава членка бъде нарушено задължението, постановено с мярката за осигуряване на защита. Тези въпроси са предмет на правото на въпросната държава членка. Независимо от това, в съответствие с общите принципи на правото на Съюза, и по-специално с принципа на взаимно признаване, държавите членки трябва да направят необходимото признатите по силата на настоящия регламент мерки за осигуряване на защита да могат да бъдат приведени в действие в сезираната държава членка.

⁽¹⁾ ОВ L 338, 21.12.2011 г., стр. 2.

⁽²⁾ ОВ L 338, 23.12.2003 г., стр. 1.

- (19) Мерките за осигуряване на защита, обхванати от настоящия регламент, следва да предоставят защита на дадено лице по местоживеее или местоработата, или на друго място, което лицето посещава редовно, като например дома на близки роднини или училището или учебното заведение, посещавано от детето му. Независимо дали това място или площта на зоната, обхванати от мярката за осигуряване на защита, са описани в тази мярка под формата на един или повече конкретни адреси или чрез посочване на ограничена зона, до която лицето, създаващо заплахата, няма право съответно да се приближава или да влиза в нея (или и двете), признаването на задължението, наложено с мярката за осигуряване на защита, се отнася до предназначението на това място за лицето, което се ползва от защита, а не толкова до конкретния адрес.
- (20) Предвид посоченото по-горе и при условие че са запазени естеството и съществените елементи на мярката за осигуряване на защита, компетентният орган в сезираната държава членка следва да има правото да коригира фактическите елементи на мярката за осигуряване на защита, ако такава корекция е необходима, за да може признаването на мярката за осигуряване на защита да е ефективно от практическа гледна точка в сезираната държава членка. Фактическите елементи включват адреса, общото местоположение или минималното разстояние, което лицето, създаващо заплахата, трябва да спазва по отношение на защитеното лице, адреса или общото местоположение. Видът и гражданското естество на мярката за осигуряване на защита обаче не могат да бъдат засегнати от въпросната корекция.
- (21) За да се улесни коригирането на мярката за осигуряване на защита, в удостоверението следва да се отбележи дали адресът, посочен в мярката за осигуряване на защита, се отнася за местоживееето, местоработата или място, което лицето, ползващо се от защита, посещава редовно. Освен това, ако е уместно, в удостоверението следва също да бъде отбелязана ограничената зона (приблизителният радиус от определения адрес), за която се отнася задължението, което мярката за осигуряване на защита налага на лицето, създаващо заплахата.
- (22) За улесняване на свободното движение на мерките за осигуряване на защита в рамките на Съюза, с настоящия регламент следва да се въведе единен модел на удостоверение и да се предвиди многоезичен стандартен формуляр за тази цел. При поискване от лицето, което се ползва от защита, издаващият орган следва да издаде удостоверението.
- (23) Многоезичният стандартен формуляр за удостоверението следва да съдържа възможно най-малък брой полета за свободен текст, така че посредством стандартния формуляр на съответния език в повечето случаи да може да се предоставя превод или транслитерация, без това да води до разходи от страна на защитеното лице. Евантуалните разходи за необходимия превод на текст, който излиза извън рамките на многоезичния стандартен формуляр, трябва да се разпределят съгласно предвиденото в правото на държавата членка по произход.
- (24) Ако в удостоверението се съдържа свободен текст, компетентният орган на сезираната държава членка следва да определи дали се изисква превод или транслитерация. Това следва да не възпрепятства лицето, ползващо се от защита, или издаващия орган на държавата членка по произход да представят превод или транслитерация по собствена инициатива.
- (25) За да се гарантира, че правата на защита на лицето, създаващо заплахата, са спазени, ако мярката за осигуряване на защита е била постановена при неявяване на ответната страна или по силата на процедура, която не изисква предварителното уведомяване на въпросното лице („едностранно производство“), удостоверението може да бъде издадено само ако въпросното лице е имало възможността да се погрижи за своята защита по отношение на мярката за осигуряване на защита. Въпреки това, за да се избегне заобикалянето и като се има предвид обичайният спешен характер на случаите, при които са необходими мерки за осигуряване на защита, следва да не е наложително срокът за предявяване на такава защита да е изтекъл, преди удостоверението да може да бъде издадено. Удостоверението следва да се издава веднага след като мярката за осигуряване на защита стане изпълнима в държавата членка по произход.
- (26) С цел яснота и бързина в настоящия регламент се предвижда използването на прости и бързи методи за довеждане на процесуалните стъпки до знанието на лицето, създаващо заплахата. Тези конкретни методи за уведомяване следва да се използват само за целите на настоящия регламент поради особения характер на неговия предмет, като същевременно следва да не служат като прецедент за други правни инструменти в областта на гражданското и търговското право и следва да не засягат задълженията на държава членка по отношение на връчването в чужбина на съдебни и извънсъдебни документи по граждански дела, произтичащи от двустранни или многостранни конвенции, сключени между тази държава членка и трета държава.
- (27) Когато удостоверението се довежда до знанието на създаващото заплахата лице, както и когато се коригират фактическите елементи на мярката за осигуряване на защита в сезираната държава членка, се отделя специално внимание на интереса на лицето, ползващо се от защита, да не се разкриват неговото местонахождение или други данни за контакт. Тези данни следва да не се съобщават на лицето, създаващо заплахата, освен ако съобщаването не е необходимо за спазването или изпълнението на мярката за осигуряване на защита.
- (28) Издаването на удостоверението следва да не подлежи на обжалване.

- (29) Удостоверението следва да може да се поправя, ако поради очевидна грешка или неточност, като печатна грешка или грешка при транскрибиране или копиране, то не отразява правилно мярката за осигуряване на защита, или следва да може да се оттегля, ако е било очевидно погрешно издадено, например когато е използвано за мярка извън обхвата на настоящия регламент или е било издадено в нарушение на изискванията за издаването му.
- (30) Издаващият орган на държавата членка по произход, при поискване, следва да окаже съдействие на лицето, ползващо се от защита, да получи информация за органите на сезираната държава членка, пред които мярката за осигуряване на защита трябва да бъде предявена или за която трябва да се иска изпълнение.
- (31) За доброто функциониране на правосъдието следва да не се постановяват противоречащи си решения в две различни държави членки. За тази цел в настоящия регламент следва да е предвидено основание за отказ на признаването и/или изпълнението на мярка за осигуряване на защита по искане на лицето, създаващо заплахата, в случай на противоречие с решение, постановено или признато в сезираната държава членка.
- (32) По съображения, свързани с обществен интерес, при изключителни обстоятелства съдебните органи на сезираната държава членка следва да имат право да откажат признаване или изпълнение на мярка за осигуряване на защита, когато изпълнението ѝ би било в явно несъответствие с обществения ред на съответната държава членка. Съдебните органи следва обаче да не могат да използват изключението за обществения ред с цел да откажат признаването или изпълнението на мярка за осигуряване на защита, ако това би било в противоречие с установените права в Хартата на основните права на Европейския съюз, и по-специално с член 21 от нея.
- (33) При спиране или оттегляне на мярката за осигуряване на защита или при оттегляне на удостоверението в държавата членка по произход компетентният орган на сезираната държава членка, при представяне на съответното удостоверение, следва да спре или да оттегли действието на признаването и — ако е приложимо — изпълнението на мярката за осигуряване на защита.
- (34) Лицето, ползващо се от защита, следва да има ефективен достъп до правосъдие в други държави членки. За да се осигури този ефективен достъп в рамките на производствата, обхванати от настоящия регламент, правна помощ трябва да се предоставя в съответствие с Директива 2003/8/ЕО на Съвета от 27 януари 2003 г. за подобряване на достъпа до правосъдие при трансгранични спорове чрез установяването на минимални общи правила за правната помощ при такива спорове ⁽¹⁾.
- (35) За улесняване на прилагането на настоящия регламент от държавите членки следва да се изисква да предоставят определена информация относно своите национални правила и производства по отношение на мерките за осигуряване на защита по граждански дела в рамките на Европейската съдебна мрежа по граждански и търговски дела, създадена с Решение 2001/470/ЕО на Съвета ⁽²⁾. Достъпът до информацията, предоставяна от държавите членки, следва да бъде осигурен посредством европейския портал за електронно правосъдие.
- (36) С цел осигуряване на еднакви условия за прилагането на настоящия регламент на Комисията следва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия по отношение на изготвянето и последващите изменения на формулярите, предвидени в настоящия регламент. Тези правомощия следва да се упражняват в съответствие с Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията ⁽³⁾.
- (37) За приемането на актове за изпълнение за изготвянето и последващи изменения на формулярите, предвидени в настоящия регламент, следва да се използва процедурата по разглеждане.
- (38) Настоящият регламент спазва основните права и съблюдава принципите, признати в Хартата на основните права на Европейския съюз. По-специално чрез него се цели да се гарантират правата на защита и на справедлив процес, установени в членове 47 и 48 от Хартата. Настоящият регламент следва да се прилага в съответствие с посочените права и принципи.
- (39) Тъй като целта на настоящия регламент, а именно установяването на правила за прост и бърз механизъм за признаването на мерките за осигуряване на защита, постановени по граждански дела в държава членка, не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите членки и може да бъде постигната по-добре на равнището на Съюза, Съюзът може да приема мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, установен в член 5 от ДЕС. В съответствие с принципа на пропорционалност, установен в същия член, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигането на тази цел.
- (40) В съответствие с член 3 от Протокол № 21 относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия по отношение на пространството на свобода, сигурност и правосъдие, приложен към ДЕС и към ДФЕС, посочените държави членки уведомиха за желанието си да участват в приемането и прилагането на настоящия регламент.

⁽¹⁾ ОВ L 26, 31.1.2003 г., стр. 41.

⁽²⁾ ОВ L 174, 27.6.2001 г., стр. 25.

⁽³⁾ ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13.

- (41) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокол № 22 относно позицията на Дания, приложен към ДЕС и към ДФЕС, Дания не участва в приемането на настоящия регламент и не е обвързана от него и неговото прилагане.
- (42) Европейският надзорен орган по защита на данните прие становище на 17 октомври 2011 г. ⁽¹⁾ на основание член 41, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2000 г. относно защитата на лицата по отношение на обработката на лични данни от институции и органи на Общността и за свободното движение на такива данни ⁽²⁾,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

ГЛАВА I

ПРЕДМЕТ, ОБХВАТ И ОПРЕДЕЛЕНИЯ

Член 1

Предмет

Настоящият регламент установява правила за прост и бърз механизъм за признаване на мерките за осигуряване на защита, постановени по граждански дела в държава членка.

Член 2

Обхват

1. Настоящият регламент се прилага за мерки за осигуряване на защита по граждански дела, постановени от издаващ орган по смисъла на член 3, точка 4.
2. Настоящият регламент се прилага за трансгранични случаи. За целите на настоящия регламент трансграничен случай означава, че признаването на мярката за осигуряване на защита, постановена в една държава членка, се търси в друга държава членка.
3. Настоящият регламент не се прилага за мерките за осигуряване на защита, които попадат в обхвата на Регламент (ЕО) № 2201/2003.

Член 3

Определения

За целите на настоящия регламент се прилагат следните определения:

- 1) „мярка за осигуряване на защита“ означава всяко решение, независимо от наименованието му, постановено от издаващия орган на държавата членка по произход в съответствие с националното ѝ право и пораждащо едно или повече от следните задължения за лицето, създаващо

заплаха, с оглед на защитата на друго лице, когато е възможно неговата физическа или психическа неприкосновеност да са изложени на риск:

- a) забрана или регламентиране на посещаването на мястото, където лицето, което се ползва от защита, пребивава, работи или което редовно посещава, или където редовно пребивава;
 - b) забрана или регламентиране на контактите под каквато и да е форма с лицето, което се ползва от защита, включително по телефона, посредством електронна или обикновена поща, факс или всяко друго средство;
 - в) забрана или регламентиране на приближаването на по-малко от определено разстояние до лицето, което се ползва от защита;
- 2) „лице, което се ползва от защита“ означава физическо лице, което е обект на защита, предоставена с мярка за осигуряване на защита;
 - 3) „лице, създаващо заплаха“ означава физическо лице, на което са наложени едно или повече задължения, посочени в точка 1;
 - 4) „издаващ орган“ означава всеки съдебен орган или всеки друг орган, определен от държава членка като компетентен по въпросите, които попадат в обхвата на настоящия регламент, при условие че този друг орган предоставя гаранции на страните по отношение на безпристрастността и че неговите решения по отношение на мярката за осигуряване на защита, съгласно законодателството на държава членка, в която той упражнява дейност, могат да бъдат обект на контрол от съдебен орган и имат подобна сила и действие като тези на решение на съдебен орган по същия въпрос;
 - 5) „държава членка по произход“ означава държавата членка, в която е постановена мярката за осигуряване на защита;
 - 6) „сезирана държава членка“ означава държавата членка, в която се търси признаване и, когато е приложимо, изпълнение на мярката за осигуряване на защита.

ГЛАВА II

ПРИЗНАВАНЕ И ИЗПЪЛНЕНИЕ НА МЕРКИ ЗА ОСИГУРЯВАНЕ НА ЗАЩИТА

Член 4

Признаване и изпълнение

1. Мярка за осигуряване на защита, постановена в държава членка, се признава в другите държави членки, без за това да е необходима специална процедура, и има изпълнителна сила, без да е необходима декларация за изпълняемост.

⁽¹⁾ ОВ С 35, 9.2.2012 г., стр. 10.

⁽²⁾ ОВ L 8, 12.1.2001 г., стр. 1.

2. Лице, което се ползва от защита и което желае да се позове в сезираната държава членка на мярката за осигуряване на защита, постановена в държавата членка по произход, предоставя на компетентния орган на сезираната държава членка:

- a) копие от мярката за осигуряване на защита, което удовлетворява условията, необходими за удостоверяване на неговата истинност;
- б) удостоверението, издадено в държавата членка по произход съгласно член 5; и
- в) при необходимост транслитерация и/или превод на удостоверението в съответствие с член 16.

3. Удостоверението има действие само в границите на изпълнителната сила на мярката за осигуряване на защита.

4. Независимо от това дали мярката за осигуряване на защита е с по-дълъг срок, последиците на признаването съгласно параграф 1 са ограничени до срок от 12 месеца, считано от датата на издаване на удостоверението.

5. Процедурата за изпълнение на мерките за осигуряване на защита се урежда от законодателството на сезираната държава членка.

Член 5

Удостоверение

1. При поискване от страна на лицето, което се ползва от защита, издаващият орган на държавата членка по произход издава удостоверението, като за целта използва многоезичния стандартен формуляр, установен в съответствие с член 19 и съдържащ информацията, предвидена в член 7.

2. Издаването на удостоверението не подлежи на обжалване.

3. При поискване от страна на лицето, което се ползва от защита, издаващият орган на държавата членка по произход му предоставя транслитерация и/или превод на удостоверението посредством многоезичния стандартен формуляр, установен в съответствие с член 19.

Член 6

Условия за издаване на удостоверението

1. Удостоверението може да бъде издадено само ако лицето, създаващо заплахата, е било уведомено за издаването на мярката за осигуряване на защита в съответствие със законодателството на държавата членка по произход.

2. Когато мярката за осигуряване на защита е постановена при неявяване на ответната страна, удостоверението може да бъде издадено само ако на лицето, създаващо заплахата, е бил връчен документът за откриване на процедурата или равностоеен документ или, когато е уместно, лицето е било уведомено по друг начин за започването на процедурата в съответствие с правото на държавата членка по произход, достатъчно рано и по такъв начин, че то да може да организира защитата си.

3. Когато мярката за осигуряване на защита е постановена съгласно процедура, която не предвижда предварително уведомяване на лицето, създаващо заплахата („едностранно производство“), удостоверението може да бъде издадено само ако това лице е имало правото да оспори мярката за осигуряване на защита в съответствие със законодателството на държавата членка по произход.

Член 7

Съдържание на удостоверението

Удостоверението съдържа следната информация:

- a) наименование и адрес/данни за контакт на издаващия орган;
- б) регистрационен номер на досието;
- в) дата на издаване на удостоверението;
- г) данни относно лицето, което се ползва от защита: име, дата и място на раждане, ако са известни, и адрес за целите на уведомяването, както и ясно предупреждение, че този адрес може да бъде съобщен на лицето, създаващо заплахата;
- д) данни относно лицето, което създава заплахата: име, дата и място на раждане, ако са известни, и адрес за целите на уведомяването;
- е) цялата информация, необходима за изпълнение на мярката за осигуряване на защита, в т.ч., когато е приложимо, вида на мярката и наложеното с нея задължение на лицето, създаващо заплахата, като се уточни функцията на мястото и/или ограничената зона, до която на това лице се забранява съответно да се приближава или да влиза в нея;
- ж) срок на мярката за осигуряване на защита;
- з) срок на последиците от признаването съгласно член 4, параграф 4;

- и) декларация, че изискванията, установени в член 6, са изпълнени;
- й) информация за правата, предоставени съгласно членове 9 и 13;
- к) за по-лесно цитиране — пълното заглавие на настоящия регламент.

Член 8

Уведомяване на лицето, създаващо заплахата, за удостоверението

1. Издаващият орган на държавата членка по произход уведомява лицето, създаващо заплахата, за удостоверението и за факта, че издаването на удостоверението води до признаването му и, където е приложимо, до изпълнимост на мярката за осигуряване на защита във всички държави членки съгласно член 4.

2. Когато лицето, създаващо заплахата, е с местоживее в държавата членка по произход, уведомлението се извършва в съответствие със законодателството на тази държава членка. Когато лицето, създаващо заплахата, е с местоживее в държава членка, различна от държавата членка по произход, или в трета държава, уведомлението се извършва с препоръчано писмо с обратна разписка или с равностоен документ.

Случаите, в които не е известен адресът на лицето, създаващо заплахата, или в които това лице отказва да приеме обратната разписка за уведомлението, се уреждат от правото на държавата членка по произход.

3. Местонахождението или други данни за контакт на лицето, ползващо се от защита, не се съобщават на лицето, създаващо заплахата, освен ако съобщаването не е необходимо за спазването или изпълнението на мярката за осигуряване на защита.

Член 9

Поправяне или оттегляне на удостоверението

1. Без да се засяга член 5, параграф 2 и по искане на лицето, ползващо се от защита, или на лицето, създаващо заплахата, до издаващия удостоверението орган на държавата членка по произход или по самоинициатива на същия този орган удостоверението:

- а) се поправя, когато поради печатна грешка е налице несъответствие между мярката за осигуряване на защита и удостоверението; или
- б) се оттегля, ако е очевидно, че е издадено неправомерно, като се отчитат изискванията, установени в член 6, и обхватът на настоящия регламент.

2. Процедурата, включително всяко обжалване, за поправяне или оттегляне на удостоверението се урежда от законодателството на държавата членка по произход.

Член 10

Съдействие на лицето, което се ползва от защита

При поискване от страна на лицето, което се ползва от защита, издаващият орган на държавата членка по произход оказва съдействие на това лице да получи информация, която се предоставя в съответствие с членове 17 и 18, относно органите на сезираната държава членка, пред които мярката за осигуряване на защита трябва да бъде предявена или пред които трябва да се иска изпълнение.

Член 11

Приспособяване на мярката за осигуряване на защита

1. Когато и доколкото е необходимо, компетентният орган на сезираната държава членка приспособява фактическите елементи на мярката за осигуряване на защита, за да приведе в действие мярката за осигуряване на защита в посочената държава членка.

2. Процедурата за приспособяване на мярката за осигуряване на защита се урежда от законодателството на сезираната държава членка.

3. Лицето, създаващо заплахата, се уведомява относно приспособяването на мярката за осигуряване на защита.

4. Когато лицето, създаващо заплахата, е с местоживее в сезираната държава членка, уведомлението се извършва в съответствие със законодателството на тази държава членка. Когато лицето, създаващо заплахата, е с местоживее в държава членка, различна от сезираната държава членка, или в трета държава, уведомлението се извършва с препоръчано писмо с обратна разписка или с равностоен документ.

Случаите, в които адресът на лицето, създаващо заплахата, не е известен или в които това лице отказва да приеме обратната разписка за уведомлението, се уреждат от правото на сезираната държава членка.

5. Приспособяването на мярката за осигуряване на защита може да бъде обжалвано от лицето, ползващо се от защита, или от лицето, създаващо заплахата. Процедурата по обжалване се урежда от законодателството на сезираната държава членка. Обжалването обаче няма суспензивно действие.

Член 12

Недопускане на преразглеждане по същество

При никакви обстоятелства не се допуска мярка за осигуряване на защита, постановена в държавата членка по произход, да се преразглежда по същество в сезираната държава членка.

Член 13

Отказ на признаване или изпълнение

1. Признаването и, когато е приложимо, изпълнението на мярка за осигуряване на защита се отказва по искане на лицето, създаващо заплаха, доколкото признаването:

- а) явно противоречи на обществения ред на сезираната държава членка; или
- б) е несъвместимо със съдебно решение, постановено или признато в сезираната държава членка.

2. Искането за отказ на признаване или изпълнение се подава до съдебния орган на сезираната държава членка, който тази държава членка е посочила на Комисията в съответствие с член 18, параграф 1, буква а), подточка iv).

3. Не може да бъде отказано признаване на мярка за осигуряване на защита на основание, че законодателството на сезираната държава членка не допуска такава мярка на същите фактически основания.

Член 14

Спиране или оттегляне на признаването или изпълнението

1. При спиране или оттегляне на мярката за осигуряване на защита в държавата членка по произход, при спиране или ограничаване на нейната изпълнителна сила или при оттегляне на удостоверението в съответствие с член 9, параграф 1, буква б) издаващият орган на държавата членка по произход по искане на лицето, ползващо се от защита, или на лицето, създаващо заплаха, издава удостоверение, в което се посочва това спиране, ограничаване или оттегляне, като за целта се използва многоезичният стандартен формуляр, установен в съответствие с член 19.

2. При представяне от лицето, ползващо се от защита, или от лицето, създаващо заплаха, на удостоверение, издадено в съответствие с параграф 1, компетентният орган на сезираната държава членка спира или оттегля действието на признаването и, когато е приложимо, изпълнението на мярката за осигуряване на защита.

ГЛАВА III

ОБЩИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 15

Легализация и други сходни формалности

Не се изисква легализация или други сходни формалности за документи, издадени в държава членка в рамките на настоящия регламент.

Член 16

Транслитерация или превод

1. Транслитерация или превод, изисквани съгласно настоящия регламент, се правят на официалния език или на един от официалните езици на сезираната държава членка, или на всеки друг официален език на институциите на Съюза, който тази държава членка е посочила, че може да приеме.

2. При спазване на член 5, параграф 3 всеки превод по настоящия регламент се прави от лице, квалифицирано да извършва преводи в една от държавите членки.

Член 17

Информация, която се предоставя на обществеността

В рамките на Европейската съдебна мрежа по граждански и търговски дела, създадена с Решение 2001/470/ЕО, и с цел осигуряване на информация за обществеността държавите членки предоставят описание на националните разпоредби и процедури относно мерките за осигуряване на защита по граждански дела, включително информация за това кои органи са компетентни по въпросите, попадащи в обхвата на настоящия регламент.

Държавите членки постоянно актуализират тази информация.

Член 18

Съобщаване на информация от държавите членки

1. До 11 юли 2014 г. държавите членки съобщават на Комисията следната информация:

- а) кои органи са компетентни по въпросите, попадащи в обхвата на настоящия регламент, като при необходимост уточняват:
 - и) органите, които са компетентни за постановяване на мерките за осигуряване на защита и за издаване на удостоверенията съгласно член 5;
 - ii) органите, пред които трябва да се предяви мярка, постановена в друга държава членка, и/или които са компетентни за изпълнението на такава мярка;

- iii) органите, които са компетентни да направят приспособяването на мерките за осигуряване на защита съгласно член 11, параграф 1;
- iv) съдебните органи, до които трябва да се подаде искане за отказ на признаване и, където е приложимо — за изпълнение, съгласно член 13;
- б) езика или езиците, които се приемат за преводи, както е посочено в член 16, параграф 1.

2. Комисията прави посочената в параграф 1 информация общественодостъпна чрез всички подходящи средства, и по-специално чрез уебсайта на Европейската съдебна мрежа по граждански и търговски дела.

Член 19

Изготвяне и последващи изменения на формулярите

Комисията приема актове за изпълнение за изготвяне и последващо изменение на формулярите, посочени в членове 5 и 14. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 20.

Член 20

Процедура на комитет

1. Комисията се подпомага от комитет. Този комитет е комитет по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко в държавите членки в съответствие с Договорите.

Съставено в Страсбург на 12 юни 2013 година.

За Европейския парламент
Председател
M. SCHULZ

За Съвета
Председател
L. CREIGHTON

2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011.

Член 21

Преглед

До 11 януари 2020 г. Комисията представя на Европейския парламент, на Съвета и на Европейския икономически и социален комитет доклад за прилагането на настоящия регламент. При необходимост докладът се придружава от предложения за изменение.

Член 22

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Той се прилага от 11 януари 2015 г.

Настоящият регламент се прилага по отношение на мерките за осигуряване на защита, постановени на или след 11 януари 2015 г., независимо от това кога е започнало съдебното производство.

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 607/2013 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА**от 12 юни 2013 година****за отмяна на Регламент (ЕО) № 552/97 на Съвета за временно отнемане на правото на Мианмар/Бирма на ползване на общите митнически преференции**

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 207 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽¹⁾,

като имат предвид, че:

(1) В член 1 от Регламент (ЕО) № 552/97 на Съвета от 24 март 1997 г. за временно отнемане на правото на Съюз Мианмар на ползване на общите митнически преференции ⁽²⁾, изменен с член 28, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 732/2008 на Съвета от 22 юли 2008 г. за прилагане на схема от общи тарифни преференции за периода от 1 януари 2009 г. ⁽³⁾, се предвижда, че достъпът на Мианмар/Бирма до митническите преференции, предоставени с Регламент (ЕО) № 732/2008, се прекратява временно.

(2) В член 15, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕО) № 732/2008 се предвижда, че преференциалните договаренности, предвидени в същия регламент, могат да бъдат временно оттеглени по отношение на всички или някои продукти с произход от държава бенефициер, в случай на сериозни и системни нарушения на принципите, установени в конвенциите, изброени в приложение III, част А от посочения регламент, въз основа на заключение на съответните наблюдаващи органи.

(3) Конвенцията на Международната организация на труда (МОТ) относно принудителния или задължителния труд, 1930 г. (№ 29), е посочена в приложение III, част А от Регламент (ЕО) № 732/2008.

(4) Съгласно член 2 от Регламент (ЕО) № 552/97, прилагането на същия регламент следва да се прекрати при

наличие на доклад на Комисията относно принудителния труд в Мианмар/Бирма, показващ, че практиките, посочени в член 15, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕО) № 732/2008, вече не съществуват.

(5) На 13 юни 2012 г. Международната конференция по труда (МКТ) прие Резолюция относно мерките по отношение на Мианмар, приети по силата на член 33 от Устава на МОТ („Резолюцията на МКТ“). Като взе предвид заключенията, приети на 4 юни 2012 г. от Комитета по прилагането на стандартите и като има предвид, че запазването на съществуващите мерки не би спомогнало за постигане на желания резултат, МКТ реши да отмени ограниченията, които изключват правителството на Мианмар/Бирма от получаването на техническо сътрудничество и помощ от МОТ. Също така МКТ преустанови за срок от една година искането на МОТ към нейните членове да преразгледат взаимоотношенията си с Мианмар/Бирма, така че да гарантират, че във връзка с тях не се използва принудителен труд.

(6) На 17 септември 2012 г. Комисията публикува доклад съгласно член 2 от Регламент (ЕО) № 552/97 на Съвета във връзка с принудителния труд в Мианмар/Бирма, съдържащ нейните констатации („докладът“). В доклада се заключава, че напредъкът, постигнат от Мианмар/Бирма към спазването на препоръките на МОТ, признат от компетентните наблюдаващи органи на МОТ, показва, че нарушенията на принципите, установени в Конвенция № 29 на МОТ, вече не се считат за „сериозни и системни“, и се препоръчва достъпът на Мианмар/Бирма до общите тарифни преференции да бъде възстановен.

(7) С оглед на резолюцията на МКТ и на доклада, и в съответствие с член 2 от Регламент (ЕО) № 552/97, временното прекратяване на достъпа на Мианмар/Бирма до тарифните преференции, предоставени с Регламент (ЕО) № 732/2008, следва да бъде отменено, считано от датата на приемането на резолюцията на МКТ.

(8) Комисията следва да продължи да наблюдава случващото се в Мианмар/Бирма по отношение на принудителния труд и да реагира на него в съответствие с процедурите, които са в сила, включително, ако е необходимо, с повторни процедури по оттегляне,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Регламент (ЕО) № 552/97 се отменя.

⁽¹⁾ Позиция на Европейския парламент от 23 май 2013 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 10 юни 2013 г.

⁽²⁾ ОВ L 85, 27.3.1997 г., стр. 8.

⁽³⁾ ОВ L 211, 6.8.2008 г., стр. 1.

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Той се прилага от 13 юни 2012 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Страсбург на 12 юни 2013 година.

За Европейския парламент
Председател
M. SCHULZ

За Съвета
Председател
L. CREIGHTON

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 608/2013 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА**от 12 юни 2013 година****относно защитата на правата върху интелектуалната собственост, осъществявана от митническите органи, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1383/2003 на Съвета**

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 207 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽¹⁾,

като имат предвид, че:

(1) В своята резолюция от 25 септември 2008 г. относно глобален европейски план за борба с фалшифицирането и пиратството Съветът поиска да бъде направен преглед на Регламент (ЕО) № 1383/2003 на Съвета от 22 юли 2003 г. относно намесата на митническите органи по отношение на стоки, за които се предполага, че нарушават някои права върху интелектуалната собственост, както и относно мерките, които следва да се вземат по отношение на стоки, нарушаващи някои права върху интелектуалната собственост ⁽²⁾.

(2) Предлагането на пазара на стоки, нарушаващи права върху интелектуалната собственост, нанася съществени вреди на притежателите на права, на ползвателите и групите производители, както и на производителите и търговците, които спазват закона. Такова предлагане на пазара би могло също да заблуди потребителите и в някои случаи да породи рискове за здравето и сигурността им. Такива стоки следва, доколкото е възможно, да не се допускат на пазара на Съюза, като за целта следва да се приемат мерки за противодействие на подобно незаконно предлагане на пазара на стоки, без същевременно да се затруднява законната търговия.

(3) При прегледа на Регламент (ЕО) № 1383/2003 беше установено, че предвид промените в икономическата, търговската и правната област, са необходими определени подобрения на правната рамка с цел засилване на осигуряването на защита на правата върху интелектуалната собственост от страна на митническите органи, както и за гарантиране на подходяща правна сигурност.

⁽¹⁾ Позиция на Европейския парламент от 3 юли 2012 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и позиция на Съвета на първо четене от 16 май 2013 г. (все още непубликувана в Официален вестник). Позиция на Европейския парламент от 11 юни 2013 г. (все още непубликувана в Официален вестник).

⁽²⁾ ОВ L 196, 2.8.2003 г., стр. 7.

(4) Митническите органи следва да разполагат с правомощия за осигуряване на защитата на правата върху интелектуалната собственост по отношение на стоките, които в съответствие с митническото законодателство на Съюза подлежат на митнически надзор или митнически контрол, както и да извършват необходимите проверки на тези стоки с цел да се предотвратят дейности в нарушение на законодателството в областта на правата върху интелектуалната собственост. Осигуряването на защита на правата върху интелектуалната собственост на границата, на мястото, където се намират или където следва да се намират стоките под митнически надзор или митнически контрол, е ефикасен начин за бързо и ефективно предоставяне на правна защита на притежателя на правото, както и на ползвателите и групите производители. Когато вдигането на стоките е отложено или стоките се задържат от митническите органи на границата, следва да е достатъчно само едно производство, докато за осигуряване на същото ниво на спазване/защита на правата по отношение по отношение открити на пазара стоки, които вече са били разпределени и доставени на търговците на дребно, ще бъдат необходими няколко отделни производства. Изключение следва да се прави за стоки, допуснати за свободно обращение под режим специфично предназначение, като такива стоки остават под митнически надзор, въпреки че са допуснати за свободно обращение. Настоящият регламент не следва да се прилага за стоки, пренасяни от пътниците в техния личен багаж, при условие че тези стоки са за тяхна собствена лична употреба и не съществуват основания да се предполага, че те са за търговски цели.

(5) Определени права върху интелектуалната собственост не са обхванати от Регламент (ЕО) № 1383/2003 и някои нарушения са изключени от неговия обхват. С цел да се засили осигуряването на защитата на правата върху интелектуалната собственост намесата на митническите органи следва да бъде разширена, така че да се включат и други видове нарушения, които не попадат в обхвата на Регламент (ЕО) № 1383/2003. Поради това в допълнение към правата, които вече са обхванати от Регламент (ЕО) № 1383/2003, в обхвата на настоящия регламент следва да се включат търговските наименования, доколкото те са защитени от изключително право на собственост съгласно националното законодателство, топологиите на полупроводниковите изделия, полезните модели и устройствата, които са проектирани, произведени или приспособени с цел да се направи възможно или да се улесни заобикалянето на технологичните мерки.

(6) Нарушенията в резултат на т.нар. „незаконна паралелна търговия“ и стоките, произведени в превишени количества, са изключени от обхвата на Регламент (ЕО) № 1383/2003. Стоките, които са предмет на незаконна паралелна търговия, а именно стоки, които са произведени със съгласието на притежателя на правото, но пуснати за първи път на пазара в Европейското

икономическо пространство без негово съгласие, и стоките, произведени в превишени количества, а именно стоки, които са произведени от лице, надлежно упълномощено от притежателя на правото да произведе определено количество стоки, в превишение на количеството, договорено между това лице и притежателя на правото, са произведени като оригинални стоки и следователно не е целесъобразно митническите органи да съсредоточават усилията си върху такива стоки. Поради това незаконната паралелна търговия и стоките, произведени в превишени количества, следва да бъдат също изключени от обхвата на настоящия регламент.

- (7) Държавите членки следва да предоставят в сътрудничество с Комисията подходящо обучение за митническите служители, за да се осигури правилното прилагане на настоящия регламент.
- (8) Настоящият регламент, когато бъде изцяло приложен, ще допринесе допълнително за изграждането на вътрешен пазар, който осигурява по-ефективна защита на притежателите на права, стимулира творческия подход и иновациите и предоставя на потребителите надеждни и висококачествени продукти, което на свой ред следва да укрепи трансграничните сделки между потребители, предприятия и търговци.
- (9) Държавите членки са изправени пред все по-ограничени ресурси в областта на митниците. Поради това следва да се подкрепя прилагането на технологии за управление на риска и на стратегии за използване в максимална степен на ресурсите, които са на разположение на митническите органи.
- (10) Настоящият регламент съдържа единствено процедурни правила за митническите органи. В този смисъл той не въвежда критерии за установяване на нарушение на право в областта на интелектуалната собственост.
- (11) Съгласно декларацията относно Споразумението за ТРИПС и общественото здраве, приета на министерската конференция на СТО в Доха на 14 ноември 2001 г., Споразумението относно свързаните с търговията аспекти на правата на интелектуалната собственост (Споразумението за ТРИПС) може и следва да бъде тълкувано и изпълнявано по начин, който утвърждава правото на членовете на СТО да опазват общественото здраве, и по-специално да насърчават достъпа до лекарствени продукти за всички. Следователно, в съответствие с международните ангажименти на Съюза и политиката му в областта на сътрудничеството за развитие, по отношение на лекарствените продукти, чието преминаване през митническата територия на Съюза — със или без претоварване, складиране, разпределяне на товара или промяна на вида транспорт или транспортното средство — представлява само част от цялото пътуване, което започва и приключва извън територията на Съюза, митническите органи следва при оценката на риска от нарушение на право върху интелектуалната собственост да вземат

предвид всяка значителна вероятност за отклонение на такива лекарствени продукти с цел пускането им на пазара на Съюза.

- (12) Настоящият регламент не следва да засяга разпоредбите относно компетентността на съдилищата, и по-специално разпоредбите на Регламент (ЕО) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2012 г. относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела ⁽¹⁾.
- (13) Лица, ползватели, органи или група производители, които са активно легитимирани да поискат откриването на съдебно производство от свое име или от името на ползвателите или групата производители поради евентуално нарушение на право върху интелектуална собственост, следва да имат право да подадат заявление.
- (14) С цел да се гарантира защитата на правата върху интелектуалната собственост в целия Съюз е целесъобразно да се позволи на лица или образувания, търсещи защита на правата в целия Съюз, да подават заявление до митническите органи в една-единствена държава членка. Такива податели на заявление следва да могат да поискат от посочените органи да вземат решение за намеса с оглед осигуряването на защитата на правото върху интелектуална собственост както в своята държава членка, така и във всяка друга държава членка.
- (15) С цел да се гарантира своевременната защита на правата върху интелектуалната собственост следва да бъде предвидено, че когато въз основа на надеждни индикации митническите органи предполагат, че стоки под техен надзор нарушават права върху интелектуалната собственост, те имат право да отложат вдигането на стоките или да задържат стоките по своя инициатива или при наличие на заявление, така че лицето или образуванието, което има право да подаде заявление, да поиска образуване на производство с цел да се установи дали е нарушено право върху интелектуалната собственост.
- (16) С Регламент (ЕО) № 1383/2003 на държавите членки се позволява да предвидят процедура, която дава възможност определени стоки да бъдат унищожени, без да има задължение за започване на производство с цел да се установи дали е нарушено право върху интелектуалната собственост. Както се отбелязва в Резолюцията на Европейския парламент от 18 декември 2008 г. относно въздействието на подправянето на продукти върху международната търговия ⁽²⁾, подобна процедура се е оказала много успешна в държавите членки, в които е била въведена. Поради това процедурата следва да бъде задължителна по отношение на всички нарушения на права върху интелектуалната собственост и следва да се прилага, когато деклараторът или държателят на стоките е съгласен с унищожаването. Наред с това, процедурата

⁽¹⁾ ОВ L 351, 20.12.2012 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ С 45 Е, 23.2.2010 г., стр. 47.

- следва да предвижда митническите органи да могат да приемат, че деклараторът или държателят на стоките се е съгласил стоките да бъдат унищожени, когато не се е противопоставил изрично на унищожаването в рамките на определения срок.
- (17) С цел свеждане до минимум на административната тежест и разходите следва да бъде въведена специална процедура за малки пратки от фалшифицирани и пиратски стоки, която да позволи тези стоки да бъдат унищожавани без изричното съгласие на подателя на заявлението във всеки отделен случай. За да се приложи тази процедура обаче, следва да се изисква подателят на заявлението да е отправил в него общо искане в такъв смисъл. Митническите органи следва също да могат да поискат от подателя на заявлението да поеме разходите по прилагането на същата процедура.
- (18) За постигането на допълнителна правна сигурност е целесъобразно да бъдат изменени сроковете за отлагане на вдигането или задържане на стоки, за които се предполага, че нарушават права върху интелектуалната собственост, както и условията, при които митническите органи следва да предават информацията за задържаните стоки на засегнатите лица и образувания, както е предвидено в Регламент (ЕО) № 1383/2003.
- (19) Като се взема предвид временният и превантивен характер на мерките, приемани от митническите органи при прилагане на настоящия регламент, както и конфликтът между интересите на страните, засегнати от мерките, някои аспекти на процедурите следва да бъдат адаптирани, за да се гарантира безпроблемното прилагане на регламента, като същевременно се зачитат правата на засегнатите страни. Поради това, що се отнася до различните уведомления, предвидени в настоящия регламент, митническите органи следва да уведомяват съответното лице въз основа на документите относно митническата обработка или въз основа на ситуацията, в които се намират стоките. Освен това, тъй като процедурата за унищожаване на стоки предполага и деклараторът или държателят на стоките, и притежателят на решението успоредно да представят евентуалните си възражения срещу унищожаването, следва да се направи необходимото притежателят на решението да може да реагира на потенциално възражение на декларатора или държателя на стоките срещу унищожаването им. Ето защо следва да се направи необходимото деклараторът или държателят на стоките да бъде уведомен за отлагането на вдигането на стоките или тяхното задържане преди деня или в същия ден, в който е уведомен притежателят на решението.
- (20) Митническите органи и Комисията се насърчават да си сътрудничат с Европейската обсерватория за нарушенията на правата на интелектуална собственост в рамките на съответните си области на компетентност.
- (21) С оглед премахването на международната търговия със стоки, които нарушават права върху интелектуалната собственост, Споразумението за ТРИПС предвижда членовете на СТО да насърчават обмена на информация между митническите органи относно тази търговия. Във връзка с това следва да е възможно Комисията и митническите органи на държавите членки да обменят информация за предполагаеми нарушения на правата върху интелектуалната собственост със съответните митнически органи на трети държави, включително за стоки, които преминават транзитно през територията на Съюза и чийто произход или местоназначение са тези трети държави.
- (22) В интерес на ефективността следва да се прилагат разпоредбите на Регламент (ЕО) № 515/97 на Съвета от 13 март 1997 г. относно взаимопомощта между административните органи на държавите членки и сътрудничеството между последните и Комисията по гарантиране на правилното прилагане на законодателството в областта на митническите и земеделските въпроси ⁽¹⁾.
- (23) Отговорността на митническите органи следва да се урежда от законодателството на държавите членки, въпреки че удовлетворяването на заявления за намеса от страна на митническите органи не следва да дава право за обезщетение на притежателя на решението, ако стоки, за които се предполага, че нарушават права върху интелектуалната собственост, не бъдат открити от митническите органи и бъдат освободени или не бъде предприета намеса за тяхното задържане.
- (24) Целесъобразно е да се въведе разпоредба, че ако митническите органи предприемат намеса по подадено заявление, притежателят на решението следва да възстанови всички разходи, направени от митническите органи при намесата за защитата на неговите права върху интелектуалната собственост. Това обаче не следва да възпрепятства притежателя на решението да потърси компенсация от нарушителя или други лица, които могат да бъдат считани за отговорни съгласно законодателството на съответната държава членка, в която са открити стоките. Тези лица може да включват посредници, когато е приложимо. Разходите и щетите, понесени от лица, различни от митническите органи, в резултат на митническа намеса с отлагане на вдигането на стоки или със задържане на стоки въз основа на иск на трета страна във връзка с интелектуалната собственост, следва да се уреждат от конкретното приложимо законодателство във всеки отделен случай.
- (25) Настоящият регламент въвежда възможността митническите органи да позволят стоки, които трябва да бъдат унищожени, да бъдат преместени под митнически надзор от едно място до друго в рамките на митническата територия на Съюза. Митническите органи могат освен

⁽¹⁾ ОВ L 82, 22.3.1997 г., стр. 1.

това да решат да допуснат подобни стоки за свободно обращение с оглед на по-нататъшното им рециклиране или отстраняване извън каналите за търговия, включително за цели, свързани с повишаване на осведомеността, обучение или образование.

(26) Защитата на правата върху интелектуална собственост, осъществявана от митническите органи, налага обмен на данни относно решенията, свързани със заявленията. Подобна обработка на данни обхваща и обработката на лични данни и следва да бъде извършвана в съответствие с правото на Съюза, както е определено в Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 г. за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни⁽¹⁾ и Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2000 г. относно защитата на лицата по отношение на обработката на лични данни от институции и органи на Общността и за свободното движение на такива данни⁽²⁾.

(27) Обменът на информация относно решения по заявления и намесата на митническите органи следва да се извършва посредством централна електронна база данни. Следва да бъдат определени образуването, което ще контролира и администрира тази база данни, и образуванията, които ще гарантират сигурността при обработката на включените в нея данни. Въвеждането на всякаква евентуална оперативна съвместимост или обмен следва преди всичко да съответства на принципа за ограничаване в рамките на целта, а именно данните следва да се използват за целта, за която е създадена базата данни, като не следва да се допуска по-нататъшен обмен или взаимно свързване за други цели.

(28) С цел да се гарантира, че определението за малки пратки може да бъде изменено, ако се окаже нецелесъобразно в практиката предвид необходимостта да се осигури ефективно изпълнение на процедурата, или когато е необходимо с оглед да се избегне всякакво заобикаляне на тази процедура по отношение на съдържанието на пратките, на Комисията следва да се делегира правомощието да приема актове в съответствие с член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз във връзка с изменение на несъществени елементи на определението за малки пратки, а именно конкретните количества, посочени в това определение. От особена важност е по време на подготвителната си работа Комисията да проведе подходящи консултации, включително на експертно равнище. При подготовката и изготвянето на делегираните актове Комисията следва да осигури едновременното и своевременно предаване на съответните документи по подходящ начин на Европейския парламент и на Съвета.

(29) За да се гарантират еднакви условия за изпълнение на разпоредбите, с които се определят елементите на практическите условия за обмен на данни с трети държави, както и разпоредбите относно формулярите за заявления и относно искания за удължаване на срока, в рамките на който митническите органи трябва да осъществят намеса, на Комисията следва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия, а именно правомощия за определяне на тези елементи от практическите условия и за установяване на стандартни формуляри. Тези правомощия следва да се упражняват в съответствие с Регламент (ЕО) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията⁽³⁾. За установяването на стандартни формуляри, въпреки че предметът на разпоредбите на настоящия регламент, подлежащи на изпълнение, попада в обхвата на общата търговска политика, поради естеството и въздействието на тези актове за изпълнение те следва да се приемат по процедурата по консултиране, тъй като всички подробности за вида информация, която трябва да се съдържа във формулярите, произтичат пряко от текста на настоящия регламент. Следователно с тези актове за изпълнение ще се установят единствено форматът и структурата на формуляра и те няма да имат по-нататъшно отражение върху общата търговска политика на Съюза.

(30) Регламент (ЕО) № 1383/2003 следва да бъде отменен.

(31) Беше проведена консултация с Европейския надзорен орган по защита на данните в съответствие с член 28, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 45/2001, като той представи становище на 12 октомври 2011 г.⁽⁴⁾

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

ГЛАВА I

ПРЕДМЕТ, ОБХВАТ И ОПРЕДЕЛЕНИЯ

Член 1

Предмет и обхват

1. С настоящия регламент се определят условията и процедурите за намеса на митническите органи, когато стоки, за които се предполага, че нарушават права върху интелектуалната собственост, са или следва да бъдат обект на митнически надзор или митнически контрол на митническата територия на Съюза в съответствие с Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 г. относно създаване на Митнически кодекс на Общността⁽⁵⁾, по-специално стоки в следните случаи:

а) когато са декларирани за допускане за свободно обращение, за износ или за реекспорт;

⁽¹⁾ ОВ L 281, 23.11.1995 г., стр. 31.

⁽²⁾ ОВ L 8, 12.1.2001 г., стр. 1.

⁽³⁾ ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13.

⁽⁴⁾ ОВ C 363, 13.12.2011 г., стр. 3.

⁽⁵⁾ ОВ L 302, 19.10.1992 г., стр. 1.

б) когато се въвеждат на митническата територия на Съюза или я напускат;

в) когато са поставени под режим с отложено плащане или са в свободна зона или свободен склад.

2. По отношение на стоките, които са обект на митнически надзор или митнически контрол, и без да се засягат членове 17 и 18, митническите органи извършват подходящ митнически контрол и предприемат пропорционални мерки за идентификация, както е предвидено в член 13, параграф 1 и в член 72 от Регламент (ЕИО) № 2913/92, в съответствие с критериите за анализ на риска, с цел предотвратяване на дейности в нарушение на законодателството в областта на правата върху интелектуалната собственост, приложимо на територията на Съюза, както и с цел сътрудничество с трети държави във връзка със защитата на правата върху интелектуална собственост.

3. Настоящият регламент не се прилага за стоки, допуснати за свободно обращение под режим специфично предназначение.

4. Настоящият регламент не се прилага за стоки с нетърговски характер, съдържащи се в личния багаж на пътниците.

5. Настоящият регламент не се прилага за стоки, произведени със съгласието на притежателя на правото или за стоки, произведени от лице, надлежно упълномощено от притежателя на правото да произведе определено количество стоки над количествата, договорени между въпросното лице и притежателя на правото.

6. Настоящият регламент не засяга правото на държавите членки или правото на Съюза в областта на интелектуалната собственост или законодателството на държавите членки по отношение на наказателните производства.

Член 2

Определения

За целите на настоящия регламент:

1) „права върху интелектуалната собственост“ означава:

а) търговска марка;

б) промишлен дизайн;

в) авторско право или сродните му права съгласно предвиденото в националното право или в правото на Съюза;

г) географско указание;

д) патент съгласно предвиденото в националното право или в правото на Съюза;

е) сертификат за допълнителна закрила на лекарствените продукти съгласно предвиденото в Регламент (ЕО) № 469/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 6 май 2009 г. относно сертификата за допълнителна закрила на лекарствените продукти ⁽¹⁾;

ж) сертификат за допълнителна защита на продуктите за растителна защита съгласно предвиденото в Регламент (ЕО) № 1610/96 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 1996 г. относно създаването на сертификат за допълнителна защита на продуктите за растителна защита ⁽²⁾;

з) сортовете растения с правна закрила на Общността съгласно предвиденото в Регламент (ЕО) № 2100/94 на Съвета от 27 юли 1994 г. относно правната закрила на Общността на сортовете растения ⁽³⁾;

и) сортовете растения с правна закрила, предвидена в националното право;

й) топология на полупроводниково изделие съгласно предвиденото в националното право или в правото на Съюза;

к) полезен модел, доколкото е защитен като право върху интелектуалната собственост в националното право или в правото на Съюза;

л) търговско наименование, доколкото е защитено като изключително право върху интелектуалната собственост в националното право или в правото на Съюза;

2) „търговска марка“ означава:

а) марка на Общността, както е предвидено в Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 г. относно марката на Общността ⁽⁴⁾;

б) търговска марка, регистрирана в държава членка или, когато става въпрос за Белгия, Люксембург или Нидерландия — в Бюрото за интелектуална собственост на Бенелюкс;

в) търговска марка, която е предмет на международна регистрация и която има действие в държава членка или в Съюза;

3) „промишлен дизайн“ означава:

а) промишлен дизайн на Общността съгласно предвиденото в Регламент (ЕО) № 6/2002 на Съвета от 12 декември 2001 г. относно промишления дизайн на Общността ⁽⁵⁾;

⁽¹⁾ ОВ L 152, 16.6.2009 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 198, 8.8.1996 г., стр. 30.

⁽³⁾ ОВ L 227, 1.9.1994 г., стр. 1.

⁽⁴⁾ ОВ L 78, 24.3.2009 г., стр. 1.

⁽⁵⁾ ОВ L 3, 5.1.2002 г., стр. 1.

- б) промишлен дизайн, регистриран в държава членка или, когато става въпрос за Белгия, Люксембург или Нидерландия — в Бюрото за интелектуална собственост на Бенелюкс;
- в) промишлен дизайн, който е предмет на международна регистрация и който има действие в държава членка или в Съюза;
- 4) „географско указание“ означава:
- а) защитено географско указание или защитено наименование за произход на селскостопански продукти или храни съгласно предвиденото в Регламент (ЕС) № 1151/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 21 ноември 2012 г. относно схемите за качество на селскостопанските продукти и храни ⁽¹⁾;
- б) наименование за произход или географско указание за вина съгласно предвиденото в Регламент (ЕО) № 1234/2007 на Съвета от 22 октомври 2007 г. за установяване на обща организация на селскостопанските пазари и относно специфични разпоредби за някои земеделски продукти (Общ регламент за ООП) ⁽²⁾;
- в) географско указание за ароматизирани напитки на винена основа съгласно предвиденото в Регламент (ЕИО) № 1601/91 на Съвета от 10 юни 1991 г. относно установяване на общи правила за определянето, описанието и представянето на ароматизирани вина, ароматизирани напитки на винена основа и ароматизирани коктейли от лозаро-винарски продукти ⁽³⁾;
- г) географско указание за спиртни напитки съгласно предвиденото в Регламент (ЕО) № 110/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 15 януари 2008 г. относно определянето, описанието, представянето, етикетването и защитата на географските указания на спиртните напитки ⁽⁴⁾;
- д) географско указание за продукти, които не попадат в обхвата на букви а)–г), доколкото е установено като изключително право върху интелектуалната собственост в националното право или в правото на Съюза;
- е) географско указание, както е предвидено в споразуменията между Европейския съюз и трети държави и посочено като такова в тези споразумения;
- 5) „фалшифицирани стоки“ означава:
- а) стоки, които са обект на действие в нарушение на търговска марка в държавата членка, където те са открити, и върху които е поставен без разрешение знак, който е идентичен с валидно регистрираната за същия вид стоки търговска марка или който не може да бъде отличен в основните си характеристики от такава търговска марка;
- б) стоки, които са обект на действие в нарушение на географско указание в държавата членка, където те са открити, и върху които е поставено наименование или термин, или които са описани с наименование или термин, защитени по отношение на въпросното географско указание;
- в) всеки вид опаковка, етикет, стикер, брошура, указания за употреба, гаранционен документ или друг подобен артикул, дори представен отделно, който е обект на действие в нарушение на търговска марка или географско указание и който включва знак, наименование или термин, идентичен с валидно регистрирана търговска марка или защитено географско указание или неотличаващ се в основните си характеристики от такава търговска марка или географско указание, и който може да се използва за същия вид стоки като тези, за които е регистрирана търговската марка или географското указание;
- б) „пиратски стоки“ означава стоки, които са обект на действие в нарушение на авторското право или сродните му права или промишления дизайн в държавата членка, където са открити, и които представляват или съдържат копия, произведени без съгласието на притежателя на авторското право или сродните му права или промишления дизайн, или без съгласието на лице, упълномощено от този притежател на правото в страната на производство;
- 7) „стоки, за които се предполага, че нарушават право върху интелектуалната собственост“ означава стоки, за които има надеждни индикации, че в държавата членка, където тези стоки са открити, те са *prima facie*:
- а) стоки, които са обект на действие в нарушение на право върху интелектуалната собственост в тази държава членка;
- б) устройства, продукти или компоненти, които са проектирани, произведени или приспособени с основната цел да се направи възможно или да се улесни заобикалянето на технология, устройство или компонент, които предотвратяват или ограничават при обичайното си функциониране действия по отношение на дадено производство, които не са разрешени от носителя на авторското право или на правото, сродно на авторското право, и които са свързани с действие, нарушаващо въпросните права в посочената държава членка;
- в) всеки калъп или матрица, специално проектирани или приспособени за производството на стоки, с които се нарушава право върху интелектуална собственост, ако тези калъпи и матрици са свързани с действие, нарушаващо право върху интелектуална собственост в посочената държава членка;

⁽¹⁾ ОВ L 343, 14.12.2012 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 299, 16.11.2007 г., стр. 1.

⁽³⁾ ОВ L 149, 14.6.1991 г., стр. 1.

⁽⁴⁾ ОВ L 39, 13.2.2008 г., стр. 16.

- 8) „притежател на правото“ означава притежател на право върху интелектуална собственост;
- 9) „заявление“ означава подадено до компетентния митнически отдел искане за намеса на митническите органи във връзка със стоки, за които се предполага, че нарушават право върху интелектуалната собственост;
- 10) „национално заявление“ означава заявление, с която се иска намеса на митническите органи на държава членка в рамките на тази държава членка;
- 11) „съюзно заявление“ означава заявление, подадено в държава членка, в което се иска намесата на митническите органи на тази държава членка и на една или повече други държави членки в рамките на техните съответни държави членки;
- 12) „подател“ означава лицето или образуванието, от чието име е подадено заявлението;
- 13) „притежател на решението“ означава притежател на решение, с което се удовлетворява заявление;
- 14) „държател на стоките“ означава лицето, което е собственик на стоките, за които се предполага, че нарушават право върху интелектуалната собственост, или което има подобно право на разпореждане с тях, или което има физически контрол върху тези стоки;
- 15) „декларатор“ означава деклараторът съгласно определението в член 4, точка 18 от Регламент (ЕИО) № 2913/92;
- 16) „унищожаване“ означава физическото унищожаване, рециклиране или отстраняване на стоки извън каналите за търговия по начин, който не допуска причиняване на вреда на притежателя на решението;
- 17) „митническа територия на Съюза“ означава митническата територия на Общността, както е определена в член 3 от Регламент (ЕИО) № 2913/92;
- 18) „вдигане на стоки“ означава вдигането на стоки съгласно определението в член 4, точка 20 от Регламент (ЕИО) № 2913/92;
- 19) „малка пратка“ означава пощенска или експресна куриерска пратка, която:

а) съдържа най-много три артикула;

или

б) има общо тегло, по-малко от два килограма.

За целите на буква а) „артикул“ означава стока, както се класира съгласно Комбинираната номенклатура в съответствие с приложение I към Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета от 23 юли 1987 г. относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа ⁽¹⁾, ако е неупакован, или пакета със същата стока, предназначен за продажба на дребно на крайния потребител.

За целите на това определение отделни стоки, които попадат в един и същи код по Комбинираната номенклатура, се смятат за различни артикули, а стоките, които представляват комплект, класиран в един код по Комбинираната номенклатура, се смятат за един артикул;

20) „бързоразвалящи се стоки“ означава стоки, които по преценка на митническите органи влошават качеството си, ако бъдат държани до 20 дни от датата на отлагане на вдигането или задържането им;

21) „изключителен лиценз“ означава лиценз (общ или ограничен), даващ на лицензополучателя разрешение, от което са изключени всички други лица — включително лицето, предоставящо лиценза — да упражнява право върху интелектуалната собственост по разрешения в лиценза начин.

ГЛАВА II

ЗАЯВЛЕНИЯ

РАЗДЕЛ I

Подаване на заявления

Член 3

Право за подаване на заявление

Следните лица и образувания, доколкото имат право да започнат производство, за да се установи дали е нарушено право върху интелектуалната собственост, в държавата членка или държавите членки, където е поискана намеса на митническите органи, имат право да подадат:

1. национално или съюзно заявление:

а) притежатели на права;

б) органи за управление на колективните права върху интелектуалната собственост, посочени в член 4, параграф 1, буква в) от Директива 2004/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно упражняването на права върху интелектуалната собственост ⁽²⁾;

в) органи за професионална защита, посочени в член 4, параграф 1, буква г) от Директива 2004/48/ЕО;

⁽¹⁾ ОВ L 256, 7.9.1987 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 157, 30.4.2004 г., стр. 45.

г) групи по смисъла на член 3, точка 2 и член 49, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 1151/2012, групи производители по смисъла на член 118д от Регламент (ЕО) № 1234/2007 или подобни групи производители, както е предвидено в правото на Съюза за географските указания, които представляват производители на продукти с географско указание или представители на такива групи, поспециално регламенти (ЕИО) № 1601/91 и (ЕО) № 110/2008, и оператори, които имат право да използват географско указание, както и компетентни по отношение на такова географско указание инспекционни служби или органи;

2. национално заявление:

а) лица или образувания, притежаващи разрешение да ползват права върху интелектуалната собственост, които са надлежно упълномощени от притежателя на правата да започнат производство с цел да се установи дали е нарушено право върху интелектуалната собственост;

б) групи производители, предвидени в законодателството на държавите членки за географските указания, които представляват производители на продукти с географски указания или представителите на такива групи и оператори, които имат право да използват географско указание, както и компетентни по отношение на такова географско указание контролни служби и органи;

3. съюзно заявление: притежателите на изключителни лицензи за цялата територия на две или повече държави членки, в които тези лицензополучатели са надлежно упълномощени във въпросните държави членки от притежателя на правата да започнат производство с цел да се установи дали е нарушено право върху интелектуалната собственост.

Член 4

Права върху интелектуалната собственост, обхванати от съюзни заявления

Съюзно заявление може да бъде подадено единствено във връзка с права върху интелектуалната собственост, основаващи се на правото на Съюза, което поражда действие в целия Съюз.

Член 5

Подаване на заявления

1. Всяка държава членка определя митническата служба, компетентна да получава и обработва заявления („компетентна митническа служба“). Държавите членки информират съответно Комисията, която оповестява списъка на компетентните митнически служби, определени от държавите членки.

2. Заявленията се подават до компетентната митническа служба. Заявлението се попълва, като се използва формулярът, посочен в член 6, и съдържа изискваната в него информация.

3. Когато след уведомяване от страна на митническите органи за отлагане на вдигането или за задържане на стоките в съответствие с член 18, параграф 3 е подадено заявление, то отговаря на следните изисквания:

а) подава се до компетентната митническа служба в срок от четири работни дни от уведомяването за отлагане на вдигането или задържането на стоките;

б) представлява национално заявление;

в) съдържа информацията, посочена в член 6, параграф 3. Подателят на заявлението обаче може да пропусне информацията, посочена в същия параграф, буква ж), з) или и).

4. Освен в случаите, посочени в член 3, точка 3, може да се подава само по едно национално заявление и едно съюзно заявление за държава членка по отношение на едно и също право върху интелектуалната собственост, което е защитено в тази държава членка. В случаите, посочени в член 3, точка 3, е разрешено подаването на повече от едно съюзно заявление.

5. Когато съюзно заявление е удовлетворено за държава членка, за която вече е било удовлетворено друго съюзно заявление за същия подател и във връзка със същото право върху интелектуалната собственост, митническите органи на тази държава членка предприемат действия въз основа на първото съюзно заявление, което е било удовлетворено. Те уведомяват компетентната митническа служба на държавата членка, в която е удовлетворено което и да е последващо съюзно заявление, която изменя или отменя решението, с което е удовлетворено това последващо съюзно заявление.

6. Когато са налице компютризирани системи за получаване и обработване на заявление, заявленията и приложенията към тях се подават чрез средства за електронна обработка на данни. Държавите членки и Комисията разработват, поддържат и използват такива системи в съответствие с многогодишния стратегически план, посочен в член 8, параграф 2 от Решение № 70/2008/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 януари 2008 г. относно безкнижна среда в митниците и търговията⁽¹⁾.

Член 6

Формуляр за заявление

1. Комисията установява формуляр за заявление посредством актове за изпълнение. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 34, параграф 2.

⁽¹⁾ ОВ L 23, 26.1.2008 г., стр. 21.

2. Формулярът на заявлението конкретизира информацията, която трябва да бъде предоставена на субекта на данните съгласно Регламент (ЕО) № 45/2001 и националните закони, с които се изпълнява Директива 95/46/ЕО.

3. Комисията прави необходимото да гарантира във формуляра за заявление да се изисква следната информация от подателя:

- а) данни за подателя;
- б) статут на подателя по смисъла на член 3;
- в) документи, които доказват пред компетентната митническа служба, че подателят има право да подаде заявлението;
- г) когато подателят подава заявление чрез представител — данни за лицето, което го представлява, и доказателство за наличието на представителна власт в съответствие със законодателството на държавата членка, в която е подадено заявлението;
- д) правото или правата върху интелектуалната собственост, по отношение на които се търси защита;
- е) при случаите на съюзно заявление — държавите членки, в които се иска намеса на митническите органи;
- ж) специфични и технически данни за автентичните стоки, включително обозначаване като например баркод и изображения, където е целесъобразно;
- з) информацията, необходима за лесното разпознаване на въпросните стоки от митническите органи;
- и) информация, приложима с оглед на извършваните от митническите органи анализ и оценка на риска от нарушение на съответното право или права върху интелектуалната собственост, като например оторизираните дистрибутори;
- й) дали информацията, подадена в съответствие с настоящия параграф, буква ж), з) или и), трябва да бъде отбелязана като информация, до която се предоставя ограничен достъп в съответствие с член 31, параграф 5;
- к) данните на всеки представител, упълномощен от подателя да отговаря за правните и техническите въпроси;
- л) задължение на подателя, че се ангажира да уведоми компетентната митническа служба за всяка една от ситуацията, определени в член 15;
- м) задължение на подателя, че се ангажира да предава и актуализира всяка информация, която е от значение с оглед на извършваните от митническите органи анализ и оценка на риска от нарушение на съответното право или права върху интелектуалната собственост;
- н) задължение на подателя, че поема отговорност съгласно условията, определени в член 28;
- о) задължение на подателя, че поема разходите, посочени в член 29, съгласно условията, предвидени в същия член;
- п) съгласие на подателя предоставените от него данни да могат да бъдат обработвани от Комисията и държавите членки;
- р) дали подателят иска да бъде приложена процедурата по член 26 и в случай че митническите органи поискат това, дали е съгласен да поеме разходите по унищожаването на стоките съгласно същата процедура.

РАЗДЕЛ 2

Решения относно заявленията

Член 7

Обработване на непълни заявления

1. Когато при получаване на заявление компетентната митническа служба счете, че заявлението не съдържа цялата информация, изисквана съгласно член 6, параграф 3, компетентната митническа служба изисква от подателя да предостави липсващата информация в срок от 10 работни дни от уведомяването за това искане.

В такива случаи срокът, посочен в член 9, параграф 1, спира да тече до получаването на необходимата информация.

2. Когато подателят не предостави липсващата информация в срока, посочен в параграф 1, първа алинея, компетентната митническа служба отхвърля заявлението.

Член 8

Такси

Подателят не дължи такса за покриване на административните разходи, произтичащи от обработването на заявлението.

Член 9

Уведомление за решения, с които се удовлетворяват или отхвърлят молби

1. Компетентната митническа служба уведомява подателя за своето решение, с което удовлетворява или отхвърля заявлението, в срок от 30 работни дни от получаването на заявлението. В случай че отхвърли заявление, компетентната митническа служба мотивира решението си и прилага към него информация за процедурата за обжалване.

2. Ако подателят на заявлението е бил уведомен за отлагането на вдигането на стоките или за задържането на стоките от митническите органи преди подаването на заявление, компетентната митническа служба уведомява подателя за своето решение, с което удовлетворява или отхвърля заявлението, в срок от два работни дни от получаването на заявлението.

Член 10

Решения по молбите

1. Решение, с което се удовлетворява национално заявление и всяко решение, с което то се отменя или изменя, поражда действие в държавата членка, в която е подадено националното заявление, в деня, следващ датата на приемане на решението.

Решение за удължаване на срока, в който трябва да се намесят митническите органи, поражда действие в държавата членка, в която е подадено национално заявление, в деня, следващ датата на изтичане на срока, който се удължава.

2. Решение, с което се удовлетворява съюзно заявление, и всяко решение, с което такова решение се отменя или изменя, поражда действие:

- a) в държавата членка, в която е подадено заявлението — в деня, следващ датата на приемане на решението;
- b) във всички останали държави членки, в които се иска намеса на митническите органи — в деня, следващ датата, на която митническите органи са уведомени в съответствие с член 14, параграф 2, при условие че притежателят на решението е изпълнил задълженията си по член 29, параграф 3 по отношение на разходите за превоз.

Решението за удължаване на срока, в който трябва да се намесят митническите органи, поражда действие в държавата членка, в която е подадено съюзното заявление, както и във всички останали държави членки, в които се иска намеса на митническите органи, в деня, следващ датата на изтичане на срока, който се удължава.

Член 11

Срок, в рамките на който трябва да се намесят митническите органи

1. Когато удовлетворява заявление, компетентната митническа служба определя срока, в рамките на който митническите органи трябва да се намесят.

Този срок започва в деня, в който решението, удовлетворяващо заявлението, поражда действие съгласно член 10, и не надхвърля една година, считано от деня, следващ датата на приемане.

2. Когато заявление, подадено след уведомяване от страна на митническите органи за отлагане на вдигането на стоките или за задържане на стоките в съответствие с член 18, параграф 3, не съдържа информацията, посочена в член 6, параграф 3, буква ж), з) или и), то се удовлетворява единствено по отношение на

отлагането на вдигането на стоките или на задържането им, освен в случаите, когато тази информация е предоставена в рамките на 10 работни дни след уведомяването за отлагане на вдигането или за задържането на стоките.

3. Митническите органи не осъществяват намеса, когато бъде прекратено действието на дадено право върху интелектуалната собственост или когато подателят на заявлението по други причини престане да има право да подава заявление. Решението, с което се удовлетворява заявление, съответно се отменя или изменя от компетентната митническа служба, взела това решение.

Член 12

Удължаване на срока, в рамките на който трябва да се намесят митническите органи

1. При изтичане на срока, в рамките на който трябва да се намесят митническите органи, и при условие че притежателят на решението е платил задълженията си, дължими на митническите органи съгласно настоящия регламент, компетентната митническа служба, приела първоначалното решение, може да удължи този срок по искане на притежателя на решението.

2. Когато искането за удължаване на срока, в рамките на който трябва да се намесят митническите органи, е получено от компетентната митническа служба по-малко от 30 работни дни преди изтичането на срока, който трябва да бъде удължен, компетентната митническа служба може да отхвърли това искане.

3. Компетентната митническа служба уведомява притежателя на решението в рамките на 30 работни дни от получаването на искането, посочено в параграф 1, за своето решение за удължаване на срока. Компетентната митническа служба определя срока, през който митническите органи трябва да се намесят.

4. Удълженият срок, в рамките на който трябва да се намесят митническите органи, започва да тече от деня, следващ датата на изтичане на предходния срок, и не превишава една година.

5. Митническите органи не осъществяват намеса, когато бъде прекратено действието на дадено право върху интелектуалната собственост или когато подателят на заявлението по други причини престане да има право да подава заявление. Решението за удължаване на срока се отменя или изменя по съответния начин от компетентната митническа служба, взела това решение.

6. Притежателят на решението не дължи такса за покриване на административните разходи, произтичащи от обработването на искането за удължаване.

7. Комисията установява формуляр на искане за удължаване чрез актове за изпълнение. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 34, параграф 2.

Член 13**Изменение на решението по отношение на правата върху интелектуалната собственост**

Компетентната митническа служба, взела решението за удовлетворяване на заявлението, може да измени списъка с правата върху интелектуалната собственост в решението по искане на притежателя на това решение.

При добавяне на ново право върху интелектуалната собственост искането съдържа информацията, посочена в член 6, параграф 3, букви в), д), ж), з) и и).

В случая на решение, с което се удовлетворява съюзно заявление, всяко изменение, което се състои от добавяне на права върху интелектуалната собственост, се ограничава до правата върху интелектуалната собственост, попадащи в обхвата на член 4.

Член 14**Задължения на компетентната митническа служба по отношение на уведомяването**

1. Компетентната митническа служба, до която е подадено национално заявление, препраща следните решения на митническите учреждения на своята държава членка веднага след тяхното приемане:

- а) решения, с които се удовлетворява заявлението;
- б) решения, отменящи решения, с които се удовлетворява заявлението;
- в) решения, изменящи решения, с които се удовлетворява заявлението;
- г) решения за удължаване на срока, в рамките на който трябва да се намесят митническите органи.

2. Компетентната митническа служба, до която е подадено съюзно заявление, препраща следните решения на компетентната митническа служба на държавата членка или държавите членки, посочени в съюзното заявление, веднага след тяхното приемане:

- а) решения, с които се удовлетворява заявлението;
- б) решения, отменящи решения, с които се удовлетворява заявлението;
- в) решения, изменящи решения, с които се удовлетворява заявлението;
- г) решения за удължаване на срока, в рамките на който трябва да се намесят митническите органи;

Компетентната митническа служба на държавата членка или държавите членки, посочена(и) в съюзното заявление, веднага след получаването на посочените решения ги препраща на своите митнически служби.

3. Компетентната митническа служба на държавата членка или държавите членки, посочена(и) в съюзното заявление, може да поиска от компетентната митническа служба, взела решението за удовлетворяване на заявлението, да ѝ предостави допълнителна информация, считана за необходима за изпълнение на същото решение.

4. Компетентната митническа служба препраща своето решение за прекратяване на намесата на митническите органи съгласно член 16, параграф 1, буква б) и параграф 2 на митническите учреждения на своята държава членка веднага след неговото приемане.

Член 15**Задължения на притежателя на решението по отношение на уведомяването**

Притежателят на решението уведомява незабавно компетентната митническа служба, която е удовлетворила заявлението, във всеки един от следните случаи:

- а) ако бъде прекратено действието на правото върху интелектуалната собственост, обхванато в неговото заявление;
- б) ако притежателят на решението по други причини престане има право да подаде заявлението;
- в) при промени в информацията, посочена в член 6, параграф 3.

Член 16**Неизпълнение на задълженията на притежателя на решението**

1. Когато притежателят на решението използва информацията, предоставена от митническите органи, за цели, различни от предвидените в член 21, компетентната митническа служба на държавата членка, в която информацията е била предоставена или с нея е било злоупотребено, може:

- а) да отмени всяко прието от нея решение, с което се удовлетворява национално заявление на този притежател на решението, и да откаже да удължи срока, в рамките на който трябва да се намесят митническите органи;
- б) да спре действието на своята територия за срока, в рамките на който трябва да се намесят митническите органи, на всяко решение, с което се удовлетворява съюзно заявление на този притежател на решението.

2. Компетентната митническа служба може да реши да спре намесата на митническите органи до изтичането на срока, в рамките на който трябва да се намесят тези органи, когато притежателят на решението:

- а) не изпълнява задълженията за уведомяване, установени в член 15;

- б) не изпълнява задължението за връщането на проби съгласно член 19, параграф 3;
- в) не изпълнява задълженията си относно разходите и превода съгласно член 29, параграфи 1 и 3;
- г) без основателна причина не започва производство, както е предвидено в член 23, параграф 3 или в член 26, параграф 9.

При съюзно заявление решението за спиране на намесата на митническите органи има действие единствено в държавата членка, в която е взето това решение.

ГЛАВА III

НАМЕСА НА МИТНИЧЕСКИТЕ ОРГАНИ

РАЗДЕЛ I

Отлагане на вдигането или задържане на стоките, за които се предполага, че нарушават право върху интелектуалната собственост

Член 17

Отлагане на вдигането или задържане на стоките след удовлетворяване на заявление

1. Когато митническите органи идентифицират стоки, за които се предполага, че нарушават право върху интелектуалната собственост, обхванато от решение, с което се удовлетворява заявление, те отлагат вдигането на стоките или ги задържат.
2. Преди да отложат вдигането на стоките или да ги задържат, митническите органи могат да поискат от притежателя на решението да им предостави всякаква приложима информация по отношение на стоките. Митническите органи могат също да предоставят на притежателя на решението информация за действителното или предполагаемо количество на стоките, тяхното действително или предполагаемо естество, както и техни изображения при целесъобразност.
3. Митническите органи уведомяват декларатора или държателя на стоките за отлагането на вдигането на стоките или за тяхното задържане в срок от един работен ден от отлагането или от задържането.

Когато митническите органи изберат да уведомят държателя на стоките и две или повече лица се считат за държател на стоките, митническите органи не са длъжни да уведомят повече от едно от тези лица.

Митническите органи уведомяват притежателя на решението за отлагането на вдигането на стоките или за задържането в същия ден или незабавно след уведомяване на декларатора или държателя на стоките.

Уведомленията съдържат информация относно процедурата, посочена в член 23.

4. Митническите органи уведомяват притежателя на решението и декларатора или държателя на стоките за действителното или предполагаемото количество на стоките, чието вдигане е било отложено или които са били задържани, за тяхното действително или предполагаемо естество, включително налични техни изображения при целесъобразност. При поискване и ако разполагат с тази информация, митническите органи предоставят на притежателя на решението имената и адресите на получателя, изпращача и декларатора или държателя на стоките, митническия режим и произхода, мястото от където са и местоназначението на стоките, чието вдигане е отложено или които са задържани.

Член 18

Отлагане на вдигането или задържане на стоките преди удовлетворяване на заявление

1. Когато митническите органи идентифицират стоки, за които се предполага, че нарушават право върху интелектуалната собственост, които не са обхванати от решение за удовлетворяване на заявление, те могат да отложат вдигането на тези стоки или да ги задържат, освен в случая на бързоразвалящи се стоки.
2. Преди да отложат вдигането или да задържат стоките, за които се предполага, че нарушават право върху интелектуалната собственост, митническите органи могат, без да разкриват друга информация освен действителното или предполагаемо количество на стоките, тяхното действително или предполагаемо естество и изображения при целесъобразност, да поискат от всяко лице или образувание, което по принцип има право да подаде заявление относно предполагаемо нарушение на правата върху интелектуалната собственост, да им предостави всякаква информация от значение за случая.
3. Митническите органи уведомяват декларатора или държателя на стоките за отлагането на вдигането на стоките или за тяхното задържане в срок от един работен ден от въпросното отлагане или задържане.

Когато митническите органи изберат да уведомят държателя на стоките и две или повече лица се считат за държател на стоките, митническите органи не са длъжни да уведомят повече от едно от тези лица.

Митническите органи уведомяват лицата или образуванията, които имат право да подадат заявление относно предполагаемо нарушение на правата върху интелектуалната собственост, за отлагането на вдигането на стоките или за задържането им в същия ден или незабавно след уведомяване на декларатора или държателя на стоките.

Митническите органи могат да се консултират с компетентните публични органи с оглед на идентифицирането на лицата или образуванията, които имат право да подадат заявление.

Уведомленията съдържат информация относно процедурата, посочена в член 23.

4. Митническите органи разрешават вдигането на стоките или прекратяват тяхното задържане незабавно след приключване на всички митнически формалности в следните случаи:

- а) когато не са идентифицирали нито едно лице или образувание, което има право да подаде заявление относно предполагаемо нарушение на права върху интелектуалната собственост в срок от един работен ден от отлагане на вдигането или от задържането на стоките;
- б) когато не са получили заявление в съответствие с член 5, параграф 3 или когато са отхвърлили такова заявление.

5. При удовлетворяване на заявление митническите органи информират притежателя на решението, при поискване и ако разполагат с тази информация, за имената и адресите на получателя, изпращача и на декларатора или на държателя на стоките, за митническия режим и произхода, мястото от където са и местоназначението на стоките, чието вдигане е отложено или които са задържани.

Член 19

Инспекция и вземане на проби от стоки, чието вдигане е отложено или които са задържани

1. Митническите органи предоставят на притежателя на решението и на декларатора или държателя на стоките възможност да инспектират стоките, чието вдигане е отложено или които са задържани.

2. Митническите органи могат да вземат представителни проби за стоките. Те могат да предоставят или изпратят такива проби на притежателя на решението, по негово искане и единствено с цел анализ и улесняване на последващата процедура по отношение на фалшифицирани и пиратски стоки. Притежателят на решението, с което се удовлетворява заявлението, носи цялата отговорност за извършването на анализ на тези проби.

3. Притежателят на решението връща пробите, посочени в параграф 2, на митническите органи, освен в случаите, когато обстоятелствата не позволяват това да бъде направено, при приключване на анализа, и най-късно преди вдигането на стоките или прекратяването на задържането им.

Член 20

Условия на съхранение

Митническите органи определят условията на съхранение на стоките по време на периода на отлагане на вдигането или на задържането им.

Член 21

Разрешена употреба на определена информация от притежателя на решението

Когато притежателят на решението получи информацията, посочена в член 17, параграф 4, член 18, параграф 5, член 19 или член 26, параграф 8, той може да разкрие или използва тази информация единствено за следните цели:

- а) за започване на производство, за да се установи дали е нарушено право върху интелектуалната собственост, и в хода на такова производство;
- б) във връзка с наказателно разследване за нарушение на право на интелектуалната собственост, предприето от органите на публичната власт в държавата членка, в която са открити стоките;
- в) за образуване на наказателно производство и в хода на такова производство;
- г) с цел да потърси обезщетение от нарушителя или други лица;
- д) за договаряне с декларатора или държателя на стоките последните да бъдат унищожени в съответствие с член 23, параграф 1;
- е) за договаряне с декларатора или държателя на стоките на размера на гаранцията, посочена в член 24, параграф 2, буква а).

Член 22

Обмен на информация и данни между митническите органи

1. Без да се засягат приложимите разпоредби за защита на данните в Съюза и с цел да се допринесе за премахването на международната търговия със стоки, които нарушават права върху интелектуалната собственост, Комисията и митническите органи на държавите членки могат да обменят определени данни и информация, с които разполагат, със съответните органи на трети държави съгласно практическите условия, посочени в параграф 3.

2. Данните и информацията по параграф 1 се обменят, за да се осигури своевременна ефективна намеса на митническите органи по отношение на товари със стоки, които нарушават права върху интелектуалната собственост. Тази данни и информация може да се отнася до конфискации, тенденции и обща информация за рисковете, включително по отношение на стоки, които преминават транзитно през територията на Съюза и чийто произход или местоназначение е територията на съответните трети държави. Данните и информацията могат да включват при целесъобразност следното:

- а) естество и количество на стоките;
- б) право върху интелектуалната собственост, за което се предполага, че е нарушено;

- в) произход, място на произход и местоназначение на стоките;
- г) информация за движението на транспортните средства, и по-специално:
- i) наименование на плавателния съд или регистрационен номер на транспортното средство;
 - ii) референтни номера на товарителницата или друг транспортен документ;
 - iii) брой контейнери;
 - iv) тегло на товара;
 - v) описание и/или код на стоките;
 - vi) резервационен номер;
 - vii) номер на пломбите;
 - viii) място на първо товарене;
 - ix) място на последно разтоварване;
 - x) места на претоварване;
 - xi) очаквана дата на пристигане на мястото на последното разтоварване;
- д) информация за движението на контейнерите, и по-специално:
- i) номер на контейнера;
 - ii) състояние на натовареност на контейнера;
 - iii) дата на движението;
 - iv) вид на движението (с товар, без товар, претоварване, въвеждане, напускане и т.н.);
 - v) наименование на плавателния съд или регистрационен номер на транспортното средство;
 - vi) номер на превоза/пътуването;
 - vii) място;
 - viii) товарителница или друг транспортен документ.

3. Комисията приема актове за изпълнение, с които се определят елементите на необходимите практически условия, с оглед на обмена на данни и информация съгласно параграфи 1 и 2 от настоящия член. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 34, параграф 3.

РАЗДЕЛ 2

Унищожаване на стоки, започване на производство и преждевременно вдигане на стоките

Член 23

Унищожаване на стоките и започване на производство

1. Стоки, за които се предполага, че нарушават право върху интелектуалната собственост, могат да бъдат унищожени под митнически контрол, без да е необходимо да се определя дали е нарушено право върху интелектуалната собственост съгласно законодателството на държавата членка, в която са открити стоките, ако е изпълнено всяко едно от следните условия:

- а) притежателят на решението е потвърдил писмено пред митническите органи в срок от 10 работни дни, а при бързоразвалящи се стоки — три работни дни, считано от уведомяването за отлагане на вдигането на стоките или за тяхното задържане, че според него е нарушено право върху интелектуалната собственост;
- б) притежателят на решението е потвърдил писмено пред митническите органи в срок от 10 работни дни, а при бързоразвалящи се стоки — три работни дни, считано от уведомяването за отлагане на вдигането на стоките или за тяхното задържане, че е съгласен стоките да бъдат унищожени;
- в) деклараторът или държателят на стоките е потвърдил писмено пред митническите органи в срок от 10 работни дни, а при бързоразвалящи се стоки — три работни дни, считано от уведомяването за отлагане на вдигането на стоките или за тяхното задържане, че е съгласен стоките да бъдат унищожени. Когато в този срок деклараторът или държателят на стоките не е потвърдил съгласието си за унищожаването на стоките, нито е уведомил митническите органи, че възразява срещу това, митническите органи могат да считат, че деклараторът или държателят на стоките е потвърдил съгласието си за унищожаването на тези стоки.

Митническите органи разрешават вдигането на стоките или прекратяват тяхното задържане незабавно след приключване на всички митнически формалности, когато в срока, посочен в първа алинея, букви а) и б), не са получили нито писмено потвърждение от притежателя на решението, че според него е нарушено право върху интелектуалната собственост, нито съгласието му за тяхното унищожаване, освен в случаите, когато тези органи са били надлежно информирани за започването на производство с цел да се установи дали е нарушено право върху интелектуалната собственост.

2. Унищожаването на стоките се извършва под митнически контрол на отговорността на притежателя на решението освен в случаите, когато в националното право на държавата членка, в която се унищожават стоките, е предвидено друго. Преди унищожаването на стоките компетентните органи могат да вземат проби. Взетите преди унищожаването проби могат да бъдат използвани за образователни цели.

3. Когато деклараторът или държателят на стоките не е потвърдил писмено съгласието си стоките да бъдат унищожени и когато не може да се счита, че деклараторът или държателят на стоките е потвърдил съгласието си за унищожаването в съответствие с параграф 1, първа алинея, буква в) и в рамките на посочените в тези разпоредби срокове, митническите органи незабавно уведомяват за това притежателя на решението. В срок от 10 работни дни или три работни дни при бързоразвалящи се стоки, считано от уведомлението за суспендиране на вдигането на стоките или за тяхното задържане, притежателят на решението започва производство с цел да се установи дали е нарушено право върху интелектуалната собственост.

4. Освен при бързоразвалящи се стоки, в подходящ случай митническите органи могат да удължат срока, посочен в параграф 3, с не повече от 10 работни дни при надлежно обосновано искане от страна на притежателя на решението.

5. Митническите органи разрешават вдигането на стоките или прекратяват тяхното задържане незабавно след приключване на всички митнически формалности, когато в сроковете, посочени в параграфи 3 и 4, не са били надлежно информирани в съответствие с параграф 3 за започването на производство с цел да се установи дали е нарушено право върху интелектуалната собственост.

Член 24

Преждевременно вдигане на стоките

1. Когато митническите органи са били уведомени за започването на производство, за да се установи дали е нарушен промишлен дизайн, патент, полезен модел, топология на полупроводниково изделие или правна закрила на сортовете растения, деклараторът или държателят на стоките може да поиска от митническите органи вдигане на стоките или прекратяване на тяхното задържане преди приключването на това производство.

2. Митническите органи вдигат стоките или прекратяват тяхното задържане само ако е изпълнено всяко едно от следните условия:

- а) деклараторът или държателят на стоките е предоставил гаранция, която е в достатъчно висок размер с оглед обезпечаването на интересите на притежателя на решението;
- б) компетентният орган, който трябва да установи дали е нарушено право върху интелектуалната собственост, не е разрешил предохранителни мерки;
- в) всички митнически формалности са били приключени.

3. Предоставянето на гаранцията, посочена в параграф 2, буква а), не засяга останалите средства за правна защита, с които разполага притежателят на решението.

Член 25

Стоки за унищожаване

1. Стоките за унищожаване съгласно член 23 или член 26 не могат да бъдат:

- а) допуснати за свободно обращение освен в случаите, когато митническите органи решат, със съгласието на притежателя на решението, че това е необходимо, в случай че стоките трябва да бъдат рециклирани или отстранени извън каналите за търговия, включително за цели, свързани с повишаване на осведомеността, обучение и образование. Условието, при които стоките могат да бъдат допуснати за свободно обращение, се определят от митническите органи;
- б) изведени от митническата територия на Съюза;
- в) изнесени;
- г) реекспортирани;
- д) поставени под режим с отложено плащане;
- е) поставени в свободна зона или в свободен склад.

2. Митническите органи могат да разрешат стоките, посочени в параграф 1, да бъдат преместени под митнически надзор на друго място в рамките на митническата територия на Съюза с оглед на тяхното унищожаване под митнически контрол.

Член 26

Процедура за унищожаване на стоки в малки пратки

1. Настоящият член се прилага за стоки, когато е изпълнено всяко от следните условия:

- а) за стоките се предполага, че са фалшифицирани или пиратски стоки;
- б) стоките не са бързоразвалящи се стоки;
- в) стоките попадат в обхвата на решение, с което се удовлетворява заявлението;
- г) в заявлението си притежателят на решението е поискал да бъде приложена процедурата, предвидена в настоящия член;
- д) стоките са транспортирани в малки пратки.

2. Когато се прилага процедурата, предвидена в настоящия член, не се прилагат член 17, параграфи 3 и 4 и член 19, параграфи 2 и 3.

3. Митническите органи уведомяват декларатора или държателя на стоките за отлагането на вдигането на стоките или за тяхното задържане в срок от един работен ден от отлагането на вдигането или от задържането им. Уведомлението за отлагане на вдигането на стоките или за тяхното задържане включва следната информация:

- a) за намерението на митническите органи да унищожат стоките;
- b) за правата на декларатора или държателя на стоките съгласно параграфи 4, 5 и 6.

4. На декларатора или на държателя на стоките се дава възможност да изрази своето становище в срок от 10 работни дни от уведомяването за отлагане на вдигането на стоките или за тяхното задържане.

5. Стоките могат да бъдат унищожени, когато в срок от 10 работни дни от уведомяването за отлагане на вдигането на стоките или за тяхното задържане деклараторът или държателят на стоките потвърди пред митническите органи съгласието си за тяхното унищожаване.

6. Когато в срока, посочен в параграф 5, деклараторът или държателят на стоките не е потвърдил съгласието си за тяхното унищожаване, нито е уведомил митническите органи, че възразява срещу това, митническите органи могат да считат, че деклараторът или държателят на стоките е потвърдил съгласието си за тяхното унищожаване.

7. Унищожаването се извършва под митнически контрол. Митническите органи предоставят на притежателя на решението — при поискване от негова страна и според случая, информация за действителното или предполагаемото количество на унищожените стоки и за тяхното естество.

8. Когато деклараторът или държателят на стоките не е потвърдил съгласието си стоките да бъдат унищожени и когато не може да се счита, че деклараторът или държателят на стоките е потвърдил съгласието си за това в съответствие с параграф 6, митническите органи незабавно уведомяват притежателя на решението за това и му предоставят информация за количеството на стоките и тяхното естество, включително и изображения на тези стоки при целесъобразност. При поискване и ако разполагат с тази информация, митническите органи предоставят на притежателя на решението имената и адресите на получателя, изпращача и на декларатора или държателя на стоките, информация относно митническия режим и произхода, мястото на произход и местоназначението на стоките, чието вдигане е спряно или които са задържани.

9. В срок от 10 работни дни от уведомяването, посочено в параграф 8, митническите органи разрешават вдигането на стоките или прекратяват тяхното задържане незабавно след приключване на всички митнически формалности, когато не са получили информация от притежателя на решението относно започването на производство, за да се установи дали е нарушено право върху интелектуалната собственост.

10. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 35 във връзка с изменение на количествата в определението за малки пратки, в случай че това определение се окаже нецелесъобразно в практиката предвид необходимостта да се осигури ефективно изпълнение на посочената в настоящия член процедура или когато е необходимо, с оглед да се избегне каквото и да е заобикаляне на тази процедура по отношение на съдържанието на пратките.

ГЛАВА IV

ОТГОВОРНОСТ, РАЗХОДИ И САНКЦИИ

Член 27

Отговорност на митническите органи

Без да се засяга националното право, решението, с което се удовлетворява заявление, не дава право на обезщетение на притежателя на това решение, в случай че стоките, за които се предполага, че нарушават право върху интелектуалната собственост, не бъдат открити от митническа служба и бъдат освободени или не бъде предприета намеса за тяхното задържане.

Член 28

Отговорност на притежателя на решението

Когато поради действие или бездействие на притежателя на решението бъде прекъснато производство, надлежно започнато съгласно настоящия регламент, когато проби, взети съгласно член 19, параграф 2, не са върнати, повредени са или са негодни за употреба поради действие или бездействие на притежателя на решението или когато впоследствие бъде установено, че въпросните стоки не нарушават право върху интелектуалната собственост, притежателят на решението носи отговорност пред държател на стоките или декларатор, който е претърпял вреди в тази връзка, в съответствие с конкретно приложимото законодателство.

Член 29

Разходи

1. При поискване от страна на митническите органи притежателят на решението възстановява разходите, понесени от митническите органи или от други страни, действащи от името на митническите органи, от момента на задържането или на отлагането на вдигането на стоките, включително съхранението на стоките и действията, свързани с тях, съгласно член 17, параграф 1, член 18, параграф 1 и член 19, параграфи 2 и 3, както и при прилагане на коригиращи мерки, като унищожаване на стоките в съответствие с членове 23 и 26.

Притежателят на решението, който е уведомен за отлагане на вдигането на стоките или за задържането им, при поискване получава информация от митническите органи за мястото и начина на съхранение на стоките и за очакваните разходи за съхранението им, посочени в настоящия параграф. Информацията за очакваните разходи може да бъде изразена като разходи за единица време, продукт, обем, тегло или услуга в зависимост от обстоятелствата, при които се съхраняват стоките, и от тяхното естество.

2. Настоящият член не засяга правото на притежателя на решението да потърси обезщетение от нарушителя или от други лица в съответствие с приложимото законодателство.

3. Притежателят на решение, с което се удовлетворява съюзно заявление, осигурява и заплаща за преводите, изисквани от компетентната митническа служба или от митническите органи, които трябва да се намесят по отношение на стоките, за които се предполага, че нарушават право върху интелектуалната собственост.

Член 30

Санкции

Държавите членки предприемат необходимите мерки с цел притежателите на решения да спазват задълженията, установени в настоящия регламент, включително като определят разпоредби за установяване на санкции, когато е целесъобразно. Предвидените санкции са ефективни, пропорционални и възпиращи.

Държавите членки уведомяват незабавно Комисията за тези разпоредби и за всяко последващо изменение, което се отнася до тях.

ГЛАВА V

ОБМЕН НА ИНФОРМАЦИЯ

Член 31

Обмен на данни за решения, свързани със заявления и задържания, между държавите членки и Комисията

1. Компетентните митнически служби уведомяват незабавно Комисията за следното:

- а) решения, с които се удовлетворяват заявления, включително заявленията и приложенията към тях;
- б) решения за удължаване на срока, в рамките на който трябва да се намесят митническите органи, или решения за отмяна на решение, с което се удовлетворява или изменя заявление;
- в) спиране на действието на решение, с което се удовлетворява заявление.

2. Без да се засяга член 24, буква ж) от Регламент (ЕО) № 515/97, при отлагане на вдигането на стоките или задържането им митническите органи предават на Комисията всякаква приложима информация, с изключение на лични данни, включително информация относно количеството и вида на стоките, стойността, правата върху интелектуалната собственост, митническия режим, страните на произход и местоназначение, както и транспортните маршрути и транспортните средства.

3. Предаването на информацията съгласно параграфи 1 и 2 от настоящия член, както и всякакъв обмен на данни за решенията относно заявленията между митническите органи на държавите членки, посочени в член 14, се извършва чрез централна база данни на Комисията. Информацията и данните се съхраняват в тази база данни.

4. С цел осигуряване на обработка на информацията, посочена в параграфи 1—3 от настоящия член, централната база данни, посочена в параграф 3, се установява в електронна форма. Централната база данни съдържа информацията, включително личните данни, посочени в член 6, параграф 3, член 14 и в настоящия член.

5. Митническите органи на държавите членки и Комисията имат достъп до информацията, съдържаща се в централната база данни, както е целесъобразно с оглед на изпълнението на правните им задължения при прилагането на настоящия регламент. Достъпът до информацията, отбелязана като информация, до която се предоставя ограничен достъп в съответствие с член 6, параграф 3, се ограничава до митническите органи на държавите членки, в които се иска намеса. При обосновано искане от Комисията митническите органи на държавите членки могат да предоставят на Комисията достъп до такава информация, когато това е абсолютно необходимо за целите на прилагането на настоящия регламент.

6. Митническите органи въвеждат в централната база данни информацията, свързана с подадените в компетентната митническа служба заявления. Митническите органи, въвели информацията в централната база данни, при необходимост изменят, допълват, поправят или заличават тази информация. Всеки митнически орган, който е въвел информацията в централната база данни, отговаря за точността, адекватността и уместността на тази информация.

7. Комисията установява и поддържа подходящи технически и организационни мерки за надеждното и сигурно функциониране на централната база данни. Митническите органи на всяка държава членка установяват и поддържат подходящи технически и организационни мерки за гарантиране на поверителността и сигурността на обработката във връзка с дейностите по обработка, извършвани от техните митнически органи, както и във връзка с терминалите на централната база данни, разположени на територията на тази държава членка.

Член 32

Установяване на централна база данни

Комисията установява централната база данни, посочена в член 31. Тази база данни ще започне да функционира във възможно най-кратък срок, но не по-късно от 1 януари 2015 г.

Член 33

Разпоредби за защита на данните

1. Обработката на лични данни в централната база данни на Комисията се извършва в съответствие с Регламент (ЕО) № 45/2001 и под надзора на Европейския надзорен орган по защита на данните.

2. Обработката на лични данни от компетентните органи в държавите членки се извършва в съответствие с Директива 95/46/ЕО и под надзора на независимия публичен орган на държавата членка, посочен в член 28 от същата директива.

3. Личните данни се събират и използват единствено за целите на настоящия регламент. Събраните по този начин лични данни са точни и се актуализират.

4. Всеки митнически орган, който е въвел лични данни в централната база данни, е администратор по отношение на обработката на тези данни.

5. Субектът на данните има право на достъп до отнасящите се до него лични данни, които се обработват посредством централната база данни, и когато е целесъобразно, има правото да поправя, заличава или блокира лични данни в съответствие с Регламент (ЕО) № 45/2001 или с националните закони, с които се изпълнява Директива 95/46/ЕО.

6. Всички искания за упражняване на правото на достъп, поправка, заличаване или блокиране се подават до компетентните митнически органи и се обработват от тях. Когато субект на данните е подал искане за упражняване на това право на достъп до Комисията, тя препраща това искане до съответните митнически органи.

7. Личните данни не се съхраняват повече от шест месеца от датата, на която съответното решение, с което се удовлетворява заявлението, е било отменено, или съответният срок, в рамките на който митническите органи е трябвало да се намесят, е изтекъл.

8. Когато притежателят на решението е започнал производство в съответствие с член 23, параграф 3 или с член 26, параграф 9 и е уведомил митническите органи за началото на това производство, личните данни се съхраняват в продължение на шест месеца след като производството

окончателно е установило дали е било нарушено право върху интелектуалната собственост.

ГЛАВА VI

КОМИТЕТ, ДЕЛЕГИРАНЕ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 34

Процедура на комитет

1. Комисията се подпомага от Комитета по Митническия кодекс, създаден с членове 247а и 248а от Регламент (ЕИО) № 2913/92. Този комитет е комитет по смисъла на Регламент (ЕО) № 182/2011.

2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 4 от Регламент (ЕО) № 182/2011.

3. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 5 от Регламент (ЕО) № 182/2011.

Член 35

Упражняване на делегирането

1. Правомощието да приема делегирани актове се предоставя на Комисията при спазване на предвидените в настоящия член условия.

2. Правомощието да приема делегирани актове, посочено в член 26 параграф 10, се предоставя на Комисията за неопределено време, считано от 19 юли 2013 г.

3. Делегирането на правомощия, посочено в член 26, параграф 10, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него делегиране на правомощия. То поражда действие в деня след публикуването на решението в *Официален вестник на Европейския съюз* или на по-късна, посочена в решението дата. То не засяга действителността на делегираните актове, които вече са в сила.

4. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията нотифицира акта едновременно на Европейския парламент и Съвета.

5. Делегираният акт, приет съгласно член 26, параграф 10, влиза в сила единствено ако нито Европейският парламент, нито Съветът са представили възражения в срок от два месеца след нотифицирането на акта на Европейския парламент и Съвета или ако преди изтичането на този срок и Европейският парламент, и Съветът са уведомили Комисията, че няма да представят възражения. Този срок се удължава с два месеца по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.

Член 36**Взаимопомощ между административните органи**

Разпоредбите на Регламент (ЕО) № 515/97 се прилагат *mutatis mutandis* за настоящия регламент.

Член 37**Докладване**

До 31 декември 2016 г. Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад за прилагането на настоящия регламент. При необходимост докладът се придружава от подходящи препоръки.

Докладът разглежда всякакви значими инциденти, свързани с преминаване на лекарствени продукти под режим транзит през митническата територия на Съюза, които могат да възникнат по настоящия регламент, и включва оценка на потенциалното му отражение върху поетите от Съюза ангажименти относно достъпа до лекарствени продукти съгласно декларацията относно ТРИПС и общественото здраве, приета на министерската конференция на СТО в Доха на 14 ноември 2001 г., както и мерките, предприети срещу всякакви случаи, пораждащи неблагоприятни последици в този смисъл.

Член 38**Отмяна**

Регламент (ЕО) № 1383/2003 се отменя, считано от 1 януари 2014 г.

Позоваванията на отменения регламент се разбират като позовавания на настоящия регламент и се четат съгласно таблицата на съответствието в приложението.

Член 39**Преходни разпоредби**

Молбите, удовлетворени в съответствие с Регламент (ЕО) № 1383/2003, остават валидни за срока, посочен в решението, удовлетворяващо молбата, в рамките на който митническите органи следва да се намесят, и техният срок не се удължава.

Член 40**Влизане в сила и прилагане**

1. Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.
2. Прилага се от 1 януари 2014 г. с изключение на:
 - а) член 6, член 12, параграф 7 и член 22, параграф 3, които се прилагат считано от 19 юли 2013 г.;
 - б) член 31, параграф 1 и параграфи 3—7 и член 33, които се прилагат от датата, на която бъде създадена централната база данни, посочена в член 32. Комисията оповестява тази дата.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Страсбург на 12 юни 2013 година.

За Европейския парламент
Председател
M. SCHULZ

За Съвета
Председател
L. CREIGHTON

ПРИЛОЖЕНИЕ

Таблица на съответствието

Регламент (ЕО) № 1383/2003	Настоящият регламент
Член 1	Член 1
Член 2	Член 2
Член 3	Член 1
Член 4	Член 18
Член 5	Членове 3—9
Член 6	Членове 6 и 29
Член 7	Член 12
Член 8	Членове 10, 11, 12, 14 и 15
Член 9	Членове 17 и 19
Член 10	—
Член 11	Член 23
Член 12	Членове 16 и 21
Член 13	Член 23
Член 14	Член 24
Член 15	Член 20
Член 16	Член 25
Член 17	—
Член 18	Член 30
Член 19	Членове 27 и 28
Член 20	Членове 6, 12, 22 и 26
Член 21	Член 34
Член 22	Членове 31 и 36
Член 23	—
Член 24	Член 38
Член 25	Член 40

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 609/2013 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 12 юни 2013 година

относно храните, предназначени за кърмачета и малки деца, храните за специални медицински цели и заместителите на целодневния хранителен прием за регулиране на телесното тегло и за отмяна на Директива 92/52/ЕИО на Съвета, директиви 96/8/ЕО, 1999/21/ЕО, 2006/125/ЕО и 2006/141/ЕО на Комисията, Директива 2009/39/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и регламенти (ЕО) № 41/2009 и (ЕО) № 953/2009 на Комисията

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 114 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾,в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽²⁾,

като имат предвид, че:

- (1) В член 114 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) се посочва, че при мерки, които имат за цел създаването или функционирането на вътрешния пазар и които засягат, наред с другото, здравето, сигурността и защитата на потребителите, Комисията трябва да приеме за база високо равнище на закрила, като взема под внимание по-специално всяко ново развитие, основаващо се на научни факти.
- (2) Свободното движение на безопасни и здравословни храни е съществен аспект на вътрешния пазар и допринася значително за здравето и благосъстоянието на гражданите и за техните обществени и икономически интереси.
- (3) Целта на законодателството на Съюза, приложимо за храните, е да гарантира, наред с другото, че на пазара

не се пускат храни, които не са безопасни. Ето защо всички вещества, за които се смята, че са опасни за здравето на съответните групи от населението или негодни за консумация от човека, следва да бъдат изключени от състава на категориите храни, обхванати от настоящия регламент.

- (4) С Директива 2009/39/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 май 2009 г. относно храни, предназначени за специфична хранителна употреба ⁽³⁾, се определят общи правила за състава и приготвянето на храни, специално разработени, за да отговарят на специфичните хранителни изисквания на хората, за които са предназначени. Преобладаващата част от предвидените в посочената директива разпоредби са от 1977 г. и поради това е необходимо да бъдат преразгледани.

- (5) С Директива 2009/39/ЕО се въвеждат общо определение на „храни, предназначени за специфична хранителна употреба“ и общи изисквания за етикетирането им, включително това, че върху тези храни трябва да бъде обозначена пригодността им за заявеното хранително предназначение.

- (6) Общите изисквания за състава и етикетирането, определени в Директива 2009/39/ЕО, са допълнени с редица незаконодателни актове на Съюза, приложими за определени категории храни. В това отношение са установени хармонизирани правила в Директива 96/8/ЕО на Комисията от 26 февруари 1996 г. относно храни, предназначени за използване при нискокалорични хранителни режими за намаляване на телесното тегло ⁽⁴⁾ и Директива 1999/21/ЕО на Комисията от 25 март 1999 г. относно диетичните храни за специални медицински цели ⁽⁵⁾. По подобен начин с Директива 2006/125/ЕО на Комисията ⁽⁶⁾ се установяват някои хармонизирани правила относно преработените храни на зърнена основа и детските храни за кърмачета и малки деца. С Директива 2006/141/ЕО на Комисията ⁽⁷⁾ се определят хармонизирани правила относно храните за кърмачета и преходните храни и с Регламент (ЕО) № 41/2009 на Комисията ⁽⁸⁾ се установяват хармонизирани правила относно състава и етикетирането на храни, подходящи за употреба от хора, които имат непоносимост към глутен.

⁽¹⁾ ОВ С 24, 28.1.2012 г., стр. 119.

⁽²⁾ Позиция на Европейския парламент от 14 юни 2012 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и позиция на Съвета на първо четене от 22 април 2013 г. (все още непубликувана в Официален вестник). Позиция на Европейския парламент от 11 юни 2013 г. (все още непубликувана в Официален вестник).

⁽³⁾ ОВ L 124, 20.5.2009 г., стр. 21.

⁽⁴⁾ ОВ L 55, 6.3.1996 г., стр. 22.

⁽⁵⁾ ОВ L 91, 7.4.1999 г., стр. 29.

⁽⁶⁾ ОВ L 339, 6.12.2006 г., стр. 16.

⁽⁷⁾ ОВ L 401, 30.12.2006 г., стр. 1.

⁽⁸⁾ ОВ L 16, 21.1.2009 г., стр. 3.

- (7) Освен това хармонизирани правила се определят с Директива 92/52/ЕИО на Съвета от 18 юни 1992 г. относно храни за кърмачета и храни за малки деца, предназначени за износ за трети страни⁽¹⁾ и с Регламент (ЕО) № 953/2009 на Комисията от 13 октомври 2009 г. относно веществата, които могат да се добавят за специални хранителни цели в храни за специфична хранителна употреба⁽²⁾.
- (8) Съгласно Директива 2009/39/ЕО за храните, които стопанските субекти от хранително-вкусовата промишленост представят като попадащи в определението за „храни, предназначени за специфична хранителна употреба“, за които в законодателството на Съюза не са установени специални разпоредби, се предвижда и изискване за обща уведомителна процедура на национално равнище преди пускането им на пазара на Съюза с цел да се улесни ефективният контрол на такива храни от страна на държавите членки.
- (9) Докладът на Комисията от 27 юни 2008 г. до Европейския парламент и до Съвета относно прилагането на тази уведомителна процедура показва, че могат да възникнат затруднения поради определението за „храни, предназначени за специфична хранителна употреба“, което очевидно се подпада на различни тълкувания от националните органи. Поради това в доклада се прави изводът, че се налага преразглеждане на Директива 2009/39/ЕО с цел да се гарантира по-ефективно и хармонизирано прилагане на правните актове на Съюза.
- (10) В доклад от 29 април 2009 г. от проучването на Agfa CEAS Consulting във връзка с преразглеждането на Директива 2009/39/ЕО бяха потвърдени констатациите в доклада на Комисията от 27 юни 2008 г. относно прилагането на уведомителната процедура и беше изтъкнато, че поради широкото определение във въпросната директива понастоящем все повече храни се продават и етикетират като храни, подходящи за специфична хранителна употреба. В доклада от проучването също беше посочено, че храните, които се уреждат с тази директива, значително се различават в държавите членки; в различните държави членки сходни храни могат едновременно да се продават като храни, предназначени за специфична хранителна употреба, и/или храни за нормална консумация, включително хранителни добавки, предназначени за цялото население или за определени подгрупи от него, напр. бременни жени, жени след менопауза, хора в напреднала възраст, подрастващи, юноши, хора, подложени на различни натоварвания, и др. Това положение пречи на функционирането на вътрешния пазар и поражда правна несигурност за компетентните органи, стопанските субекти от хранително-вкусовата промишленост, по-специално малките и средните предприятия (МСП), и потребителите, без да се изключва опасността от пазарна злоупотреба и нарушаване на конкуренцията. Ето защо е налице необходимост от премахване на разликите в тълкуването чрез опростяване на регулаторната среда.
- (11) Изглежда, че други, наскоро приети правни актове на Съюза са по-добре пригодени от Директива 2009/39/ЕО към развиващия се и иновативен пазар на хранителните продукти. Особено важни и значими в това отношение са: Директива 2002/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 10 юни 2002 г. за сближаване на законодателствата на държавите членки по отношение на добавките към храни⁽³⁾, Регламент (ЕО) № 1924/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 г. относно хранителни и здравни претенции за храните⁽⁴⁾ и Регламент (ЕО) № 1925/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 г. относно влагането на витамини, минерали и някои други вещества в храните⁽⁵⁾. Освен това разпоредбите на тези правни актове на Съюза уреждат в достатъчна степен някои категории храни, обхванати от Директива 2009/39/ЕО, с по-малка административна тежест и с по-голяма яснота относно приложното поле и целите им.
- (12) Нещо повече, опитът сочи, че определени правила, включени във или приети с Директива 2009/39/ЕО, или приети по силата на същата директива, вече не са ефективни, за да гарантират функционирането на вътрешния пазар.
- (13) Следователно понятието „храни, предназначени за специфична хранителна употреба“ следва да отпадне и Директива 2009/39/ЕО следва да бъде заменена с настоящия акт. С цел опростяване на прилагането на настоящия акт и гарантиране на съгласуваността на прилагане във всички държави членки, настоящият акт следва да бъде под формата на регламент.
- (14) С Регламент (ЕО) № 178/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2002 г. за установяване на общите принципи и изисквания на законодателството в областта на храните, за създаване на Европейски орган за безопасност на храните и за определяне на процедури относно безопасността на храните⁽⁶⁾ се установяват общи принципи и определения на законодателството на Съюза в областта на храните. Някои определения, дадени в посочения регламент, следва да се прилагат и в контекста на настоящия регламент.
- (15) Ограничен брой категории храни представляват частичен или единствен хранителен източник за определени групи от населението. Тези категории храни са жизненоважни за справяне с определени състояния и/или имат съществено значение за удовлетворяване на хранителните потребности на някои ясно определени уязвими групи от населението. Към тези категории храни спадат храните за кърмачета и преходните храни, преработените храни на зърнена основа, детските храни и храните за специални медицински цели. Опитът показва, че разпоредбите, определени в директиви 1999/21/ЕО, 2006/125/ЕО и

(1) ОВ L 179, 1.7.1992 г., стр. 129.

(2) ОВ L 269, 14.10.2009 г., стр. 9.

(3) ОВ L 183, 12.7.2002 г., стр. 51.

(4) ОВ L 404, 30.12.2006 г., стр. 9.

(5) ОВ L 404, 30.12.2006 г., стр. 26.

(6) ОВ L 31, 1.2.2002 г., стр. 1.

- 2006/141/ЕО, гарантират в задоволителна степен свободното движение на тези категории храни, както и висока степен на защита на общественото здраве. Поради това е целесъобразно настоящият регламент да бъде насочен към общите изисквания за състава и предоставянето на информация относно посочените категории храни, като се отчитат директиви 1999/21/ЕО, 2006/125/ЕО и 2006/141/ЕО.
- (16) Освен това, с оглед на нарастващия брой лица с проблеми, свързани с наднорменото тегло и затлъстяването, все повече видове храни се пускат на пазара като заместители на целодневния хранителен прием за регулиране на телесното тегло. Понастоящем такива храни, предлагани на пазара, могат да бъдат разделени на продукти, предназначени за нискокалорични хранителни режими, които съдържат между 3 360 kJ (800 kcal) и 5 040 kJ (1 200 kcal), и продукти, предназначени за много нискокалорични хранителни режими, които нормално съдържат по-малко от 3 360 kJ (800 kcal). Като се има предвид естеството на въпросните храни, би било целесъобразно за тях да се въведат определени специфични разпоредби. Опитът показва, че имащите отношение разпоредби, съдържащи се в Директива 96/8/ЕО, гарантират в задоволителна степен свободното движение на храните, представяни като заместители на целодневния хранителен прием за регулиране на телесното тегло, както и висока степен на защита на общественото здраве. Поради това е целесъобразно настоящият регламент да бъде насочен към общите изисквания за състава и предоставянето на информация относно храните, предназначени за заместители на целодневния хранителен прием за регулиране на телесното тегло, включително храните с много ниско енергийно съдържание, като се отчитат имащите отношение разпоредби на Директива 96/8/ЕО.
- (17) Настоящият регламент следва, наред с другото, да установи определения за храни за кърмачета и преходни храни, преработени храни на зърнена основа и детски храни, храни за специални медицински цели и заместители на целодневния хранителен прием за регулиране на телесното тегло, като отчита имащите отношение разпоредби на директиви 96/8/ЕО, 1999/21/ЕО, 2006/125/ЕО и 2006/141/ЕО.
- (18) Регламент (ЕО) № 178/2002 установява принципите за анализ на риска по отношение на храните, както и структурите и механизмите за научна и техническа оценка, извършвана от Европейския орган за безопасност на храните („Органа“). За целите на настоящия регламент следва да се прави допитване до Органа по всички въпроси, които биха могли да имат отражение върху общественото здраве.
- (19) Важно е съставките, които се използват за производството на храните, обхванати от настоящия регламент, да задоволяват хранителните потребности на хората, за които са предназначени, да са подходящи за тях и да притежават хранителна стойност, установена въз основа на общоприети научни данни. Тази стойност трябва да се доказва чрез систематичен преглед на наличните научни данни.
- (20) Максимално допустимите граници на остатъчни вещества от пестициди, посочени в съответното законодателство на Съюза, и по-специално Регламент (ЕО) № 396/2005 на Европейския парламент и на Съвета от 23 февруари 2005 г. относно максимално допустимите граници на остатъчни вещества от пестициди във и върху храни или фуражи от растителен или животински произход⁽¹⁾, следва да се прилагат, без да се засягат конкретните разпоредби, посочени в настоящия регламент и в делегираните актове, приети в съответствие с него.
- (21) Използването на пестициди може да доведе до наличието на остатъчни вещества от пестициди в храните, обхванати от настоящия регламент. Ето защо това използване следва да бъде ограничено, доколкото е възможно, като се отчитат изискванията на Регламент (ЕО) № 1107/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 г. относно пускането на пазара на продукти за растителна защита⁽²⁾. Ограничаването или забраната на употребата обаче не биха гарантирали задължително, че храните, обхванати от настоящия регламент, включително храните за кърмачета и малки деца, не съдържат пестициди, тъй като някои пестициди замърсяват околната среда и техните остатъчни вещества могат да бъдат открити в такива храни. Ето защо максимално допустимите граници на остатъчни вещества в такива храни следва да бъдат определени на най-ниското възможно равнище с оглед защита на уязвимите групи от населението, като се отчитат добрите земеделски практики, както и други източници на експозиция, като замърсяването на околната среда.
- (22) Ограниченията или забраните на някои пестициди, равностойни на установените понастоящем в приложенията към директиви 2006/125/ЕО и 2006/141/ЕО, следва да бъдат взети предвид в делегираните актове, приемани в съответствие с настоящия регламент. Тези ограничения или забрани следва да бъдат редовно осъвременявани, като се обръща особено внимание на пестицидите, съдържащи активни вещества, продукти за растителна защита или синергизиращи вещества, класифицирани в съответствие с Регламент (ЕО) № 1272/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 г. относно класифицирането, етикетането и опаковането на вещества и смеси⁽³⁾ като мутагенни категория 1А или 1Б, канцерогенни категория 1А или 1Б, токсични за репродукцията категория 1А или 1Б, или за които се счита, че имат свойства, нарушаващи функцията на ендокринната система, които могат да причинят нежелани реакции при човека.

⁽¹⁾ ОВ L 70, 16.3.2005 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 309, 24.11.2009 г., стр. 1.

⁽³⁾ ОВ L 353, 31.12.2008 г., стр. 1.

- (23) Веществата, попадащи в приложното поле на Регламент (ЕО) № 258/97 на Европейския парламент и на Съвета от 27 януари 1997 г. относно нови храни и нови хранителни съставки⁽¹⁾, не следва да се влагат в храните, обхванати от настоящия регламент, освен ако не отговарят на условията за пускане на пазара съгласно Регламент (ЕО) № 258/97 в допълнение към условията, посочени в настоящия регламент и делегираните актове, приети в съответствие с настоящия регламент. Когато настъпи съществена промяна в метода на производство на дадено вещество, което е било използвано в съответствие с настоящия регламент, или промяна в големината на частиците на такова вещество, например чрез нанотехнологии, същото вещество следва да се счита за различно от веществото, използвано в съответствие с настоящия регламент, и следва да бъде подложено на повторна оценка съгласно Регламент (ЕО) № 258/97 и впоследствие съгласно настоящия регламент.
- (24) Регламент (ЕС) № 1169/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2011 г. за предоставянето на информация за храните на потребителите⁽²⁾ предвижда общи изисквания за етикетиране. По принцип тези изисквания за етикетирането следва да се прилагат и за категориите храни, обхванати от настоящия регламент. При необходимост обаче и с цел изпълнение на конкретните цели на настоящия регламент в него следва да се предвидят и допълнителни изисквания към Регламент (ЕС) № 1169/2011 или дерогации от него.
- (25) Етикетирането, представянето или рекламирането на храните, попадащи в приложното поле на настоящия регламент, не следва да приписват на тези храни свойства за превенция, третиране или лечение на заболявания при хората или да намекуват за подобни свойства. Храните за специални медицински цели обаче са предназначени за диетотерапия на пациенти с ограничена, понижена или нарушена способност например да консумират обикновена храна поради конкретно заболяване, разстройство или здравно състояние. Позоваването на диетотерапията на заболявания, разстройства или здравни състояния, за която е предназначена храната, не следва да се счита за приписване на свойство за превенция, третиране или лечение на заболявания при хората.
- (26) В интерес на защитата на уязвимите потребители изискванията за етикетиране следва да гарантират на потребителя точно разпознаване на продукта. В случая с храните за кърмачета и преходните храни цялата писмена и илюстративна информация следва да дава възможност за ясно разграничаване на различните видове храни. Трудността да се определи точната възраст на кърмаче, изобразено на етикета, би могла да обърка потребителите и да попречи на разпознаването на продукта. Този риск следва да бъде избегнат чрез подходящи ограничения относно етикетирането. Освен това, като се има предвид, че храните за кърмачета са храни, които сами по себе си задоволяват хранителните потребности на кърмачетата от раждането до въвеждането на подходящо допълнително хранене, правилното разпознаване на продукта е от ключово значение за защитата на потребителите. Ето защо следва да бъдат въведени подходящи ограничения относно представянето и рекламирането на храните за кърмачета.
- (27) Настоящият регламент следва да установи критерии за определяне на специфични изисквания за състава и предоставянето на информация относно храните за кърмачета, преходните храни, преработените храни на зърнена основа и детските храни, храните за специални медицински цели и заместителите на целодневния хранителен прием за регулиране на телесното тегло, като отчита разпоредбите на директиви 96/8/ЕО, 1999/21/ЕО, 2006/125/ЕО и 2006/141/ЕО.
- (28) С Регламент (ЕО) № 1924/2006 се определят правилата и условията за използване на хранителни и здравни претенции за храните. По принцип тези правила следва да се прилагат за категориите храни, обхванати от настоящия регламент, освен ако в него или в делегираните актове, приети в съответствие с настоящия регламент, не е предвидено друго.
- (29) В съответствие с препоръките на Световната здравна организация (СЗО) новородените с ниско тегло следва да бъдат хранени с майчино мляко. Въпреки това обаче новородените с ниско тегло и преждевременно родените кърмачета може да имат специални хранителни изисквания, които не могат да бъдат задоволени от майчиното мляко или от стандартните храни за кърмачета. Всъщност хранителните потребности за новородените с ниско тегло и преждевременно родените кърмачета могат да зависят от медицинския статус на кърмачето, и по-специално от теглото на същото кърмаче, сравнено с теглото на кърмаче в добро здраве, и от това с колко седмици е недоносено кърмачето. Въз основа на всеки отделен случай трябва да се взема решение дали статусът на кърмачето изисква консумиране, под лекарско наблюдение, на храна за специални медицински цели, приготвена за посрещане на хранителните потребности на кърмачетата и пригодена за диетотерапия на конкретното състояние на кърмачето.

(1) ОВ L 43, 14.2.1997 г., стр. 1.

(2) ОВ L 304, 22.11.2011 г., стр. 18.

- (30) В Директива 1999/21/ЕО се посочва, че някои изисквания за състава на храните за кърмачета и преходните храни, установени с Директива 2006/141/ЕО, се прилагат за храните за специални медицински цели, предназначени за кърмачета, в зависимост от тяхната възраст. Някои разпоредби обаче, в т.ч. отнасящи се до етикетирането, представянето, рекламирането, както и до рекламните и търговските практики, определени в Директива 2006/141/ЕО, понастоящем не се прилагат за такива храни. Новостите на пазара, съчетани със забележимото увеличение на такива храни, създават необходимост от преразглеждане на изискванията за храните за кърмачета, като изискванията за използването на пестициди в продукти, предназначени за производство на такива храни за кърмачета, остатъчните вещества от пестициди, етикетирането, представянето, рекламирането, както и рекламните и търговските практики, които следва да се прилагат по целесъобразност и за храните за специални медицински цели, разработени за да задоволяват хранителните потребности на кърмачетата.
- (31) На пазара на Съюза все повече нараства броят на напитките на млечна основа и на подобни продукти, които се рекламират като изключително подходящи за малки деца. Такива продукти, които могат да бъдат получени от протеини с животински или растителен произход, като краве мляко, козе мляко, соя или ориз, често се пускат на пазара като „мляко, спомагащо за растежа“, „мляко за малки деца“ или подобни термини. Тези продукти понастоящем се регламентират от различни правни актове на Съюза, като регламенти (ЕО) № 178/2002, (ЕО) № 1924/2006 и (ЕО) № 1925/2006 и Директива 2009/39/ЕО, но в същото време те не са предмет на съществуващите специфични мерки, приложими за храните, предназначени за кърмачета и малки деца. Налице са различни мнения дали тези продукти отговарят на специфичните хранителни потребности на частта от населението, към която са насочени. Ето защо Комисията, след консултация с Органа, следва да представи на Европейския парламент и на Съвета доклад за необходимостта, ако има такава, от специални разпоредби относно състава, етикетирането и други изисквания, когато е целесъобразно, по отношение на посочените продукти. В посочения доклад, наред с другото, следва да се направи преглед на хранителните потребности на малките деца и ролята на посочените продукти в техния хранителен режим, като се отчетат начинът на консумиране, хранителният прием и равнищата на експозиция на малките деца на замърсители и пестициди. В доклада следва да бъдат третираны също съставът на такива продукти и въпросът дали те осигуряват хранителни ползи в сравнение с обикновения хранителен режим за деца в период на отбиване. Този доклад на Комисията може да бъде придружен от законодателно предложение.
- (32) В Директива 2009/39/ЕО се предвижда, че могат да бъдат приети специални разпоредби относно следните две специфични категории храни, които попадат в обхвата на определението на храни, предназначени за специфична хранителна употреба: „храни, предназначени за употреба при подлагане на интензивно мускулно натоварване, особено при спортисти“ и „храни за хора, които страдат от нарушения на обмяната на въглехидрати (диабет)“. Що се отнася до специалните разпоредби за храните за хора, които страдат от нарушения на обмяната на въглехидрати (диабет), според заключението в доклада на Комисията до Европейския парламент и до Съвета от 26 юни 2008 г. относно храни, предназначени за хора, страдащи от нарушения на обмяната на въглехидрати (диабет), няма научни основания за определяне на специфични изисквания за състава на тези храни. По отношение на храните, предназначени за употреба при подлагане на интензивно мускулно натоварване, особено при спортисти, не бе постигнато успешно заключение относно разработването на специални разпоредби поради значително разминаване във вижданията на държавите членки и заинтересованите страни, свързано с приложното поле на такова специално законодателство, броя подкатегории храни, които да бъдат включени в него, критериите за определяне на изисквания към състава и потенциалното въздействие върху иновациите при разработването на продуктите. Ето защо на настоящия етап не следва да бъдат разработвани специфични разпоредби. Междувременно, въз основа на представените искания от стопанските субекти от хранително-вкусовата промишленост, съответните претенции бяха разглеждани за получаване на разрешение в съответствие с Регламент (ЕО) № 1924/2006.
- (33) Налице са обаче различни виждания дали са необходими допълнителни правила за гарантиране на адекватна защита на потребителите на храни, предназначени за спортисти, наречени също така „храни, предназначени за употреба при подлагане на интензивно мускулно натоварване“. Ето защо Комисията следва да бъде приканена, след консултация с Органа, да представи на Европейския парламент и на Съвета доклад за необходимостта, ако има такава, от специални разпоредби относно храните, предназначени за спортисти. Консултацията с Органа следва да взема предвид доклада на Научния комитет по храните от 28 февруари 2001 г. относно състава и спецификациите на храните, предназначени за употреба при подлагане на интензивно мускулно натоварване, особено при спортисти. В доклада си Комисията следва по-специално да направи оценка на необходимостта от разпоредби за гарантиране на защитата на потребителите.
- (34) Комисията следва да може да приема технически указания за улесняване спазването на настоящия регламент от страна на стопанските субекти от хранително-вкусовата промишленост, и по-специално МСП.
- (35) Като се отчетат настоящата ситуация на пазара и директиви 2006/125/ЕО и 2006/141/ЕО и Регламент (ЕО) № 953/2009, е целесъобразно да бъде изготвен и включен в приложението към настоящия регламент списък на Съюза на веществата, попадащи в следните категории: витамини, минерали, аминокиселини, карнитин и таурин, нуклеотиди, холин и инозитол. От веществата, попадащи в тези категории, само веществата, включени в списъка на Съюза, следва да могат да бъдат влагани в категориите храни, обхванати от настоящия регламент. Когато в списъка на Съюза се включват вещества, следва да се уточнява в коя категория храни, обхванати от настоящия регламент, могат да се влагат тези вещества.

- (36) Включването на вещества в списъка на Съюза следва да не означава, че влагането им в една или повече от категориите храни, обхванати от настоящия регламент, е необходимо или желателно. Списъкът на Съюза цели само да посочи кои вещества, попадащи в определени категории вещества, е разрешено да бъдат вложени в една или повече от категориите храни, обхванати от настоящия регламент, докато специфичните изисквания за състава целят да установят състава на всяка категория храни, обхваната от регламента.
- (37) Редица вещества, които могат да бъдат вложени в храните, обхванати от настоящия регламент, могат да се вложат за технологични цели като добавки в храните, оцветители или аромати или за други подобни цели, в т.ч. разрешени енологични практики и процеси, предвидени в съответните правни актове на Съюза, приложими за храните. В този контекст на равнището на Съюза са приети спецификации за посочените вещества. Целесъобразно е тези спецификации да са приложими за веществата независимо от целта на употребата им в храните, освен ако в настоящия регламент не е предвидено друго.
- (38) С цел осигуряване на високо равнище на защита на общественото здраве за веществата, включени в списъка на Съюза, за които все още не са приети критерии за чистота на равнището на Съюза, следва да се прилагат общоприетите критерии за чистота, препоръчвани от международни организации или агенции, сред които Съвместният експертен комитет на ФАО/СЗО по добавките в храните (СЕКЦХ) и Европейската фармакопея. На държавите членки следва да се разреши да прилагат национални правила, определящи по-строги критерии за чистота, без да се засягат предвидените в ДФЕС правила.
- (39) За да се уточнят изискванията за категориите храни, обхванати от настоящия регламент, на Комисията следва да бъде делегирано правомощието да приема актове в съответствие с член 290 ДФЕС за установяване на специфични изисквания за състава и предоставянето на информацията относно категориите храни, обхванати от настоящия регламент, включително допълнителни изисквания за етикетирание към Регламент (ЕС) № 1169/2011 или дерогации от него, както и за разрешаване на хранителни и здравни претенции. Освен това, за да се даде възможност на потребителите бързо да се възползват от научно-техническия напредък, по-специално във връзка с иновативните продукти, и така да се стимулират иновациите, правомощието да приема актове в съответствие с член 290 ДФЕС следва да бъде делегирано на Комисията и за целите на редовното осъвременяване на посочените специфични изисквания, като се вземат предвид всички имащи отношение данни, включително данните, предоставени от заинтересованите страни. В допълнение, за да бъдат отчетени техническият прогрес и новостите в областта на науката или здравето на потребителите, на Комисията следва да бъде делегирано правомощието да приема актове в съответствие с член 290 ДФЕС за добавяне на категории вещества с хранително или физиологично действие в списъка на Съюза или за изваждане на такива категории от списъка с категориите вещества, обхванати от списъка на Съюза. За същите тези цели и при условие че са спазени допълнителните изисквания, посочени в настоящия регламент, на Комисията следва да бъде делегирано правомощието да приема актове в съответствие с член 290 ДФЕС и за изменение на списъка на Съюза, за да бъде добавено ново вещество, да бъде извадено вещество, както и да бъдат добавяни, изваждани или изменени елементите в списъка на Съюза, свързани с дадено вещество. От особена важност е по време на подготвителната си работа Комисията да проведе подходящи консултации, включително на експертно равнище. При подготовката и изготвянето на делегираните актове Комисията следва да осигури едновременното и своевременно предаване на съответните документи по подходящ начин на Европейския парламент и на Съвета.
- (40) За да се осигурят еднакви условия за прилагане на настоящия регламент, на Комисията следва да се предоставят изпълнителни правомощия да решава дали дадена храна попада в обхвата на настоящия регламент и в коя категория храни попада. Тези правомощия следва да се упражняват в съответствие с разпоредбите на Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията ⁽¹⁾.
- (41) Към момента правилата за използването на обозначенията „без глутен“ и „с много ниско съдържание на глутен“ са установени в Регламент (ЕО) № 41/2009. С посочения регламент се хармонизира информацията, предоставяна на потребителите относно отсъствието или намаленото съдържание на глутен в храните, и се въвеждат специфични правила за храните, които са специално произведени, приготвени и/или обработени с цел да се намали съдържанието на глутен в една или повече съставки, съдържащи глутен, или да се заменят тези съдържащи глутен съставки, и други храни, направени изключително от съставки, които са без глутен в естествено състояние. Регламент (ЕС) № 1169/2011 установява правила за информацията, която да бъде предоставяна относно наличието във всички храни, включително предварително неупакованите храни, на

⁽¹⁾ ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13.

съставки, например съставки, съдържащи глутен, с научно доказан алергенен ефект или ефект на непоносимост, за да могат потребителите, особено страдащите от хранителна алергия или непоносимост към глутен, да направят информиран и безопасен за тях избор. С оглед на яснотата и последователността правилата за използването на обозначенията „без глутен“ и „с много ниско съдържание на глутен“ следва също да бъдат уредени с Регламент (ЕС) № 1169/2011. Правните актове, които трябва да бъдат приети съгласно Регламент (ЕС) № 1169/2011, за да прехвърлят правилата за използването на обозначенията „без глутен“ и „с много ниско съдържание на глутен“, съдържащи се в Регламент (ЕО) № 41/2009, следва да гарантират поне същото равнище на защита за хората с непоносимост към глутен като това, което е предвидено понастоящем в Регламент (ЕО) № 41/2009. Посоченото прехвърляне на правилата следва да бъде завършено, преди да започне прилагането на настоящия регламент. Освен това Комисията следва да проучи как да се гарантира, че хората с непоносимост към глутен получават подходяща информация за разликата между храните, които са специално произведени, приготвени и/или обработени с цел да се намали съдържанието на глутен в една или повече съставки, съдържащи глутен, и други храни, които са направени изключително от съставки без глутен в естествено състояние.

- (42) Правилата за етикетването и състава, посочващи липсата или намаленото съдържание на лактоза в храните, към момента не са хармонизирани на равнището на Съюза. Тези обозначения обаче са важни за хората с непоносимост към лактоза. Регламент (ЕС) № 1169/2011 установява правила за информацията, която да бъде предоставяна за веществата с научно доказан алергенен ефект или ефект на непоносимост, за да могат потребителите, например тези с непоносимост към лактоза, да направят информиран и безопасен за тях избор. С цел яснота и последователност въвеждането на правила за използването на обозначения, сочещи липса или намалено съдържание на лактоза в храните, следва да бъде регламентирано в съответствие с Регламент (ЕС) № 1169/2011, като се вземе предвид научното становище на Organa от 10 септември 2010 г. относно лактозните прагове при непоносимост към лактоза и галактоземия.
- (43) „Заместители на хранения за регулиране на телесното тепло“, предназначени да заместят частично дневния хранителен прием, се считат за храни за специфична хранителна употреба и към момента са предмет на специални правила, приети с Директива 96/8/ЕО. На пазара обаче се появяват все повече храни, предназначени за цялото население, които съдържат сходни обозначения под формата на здравни претенции за регулиране на телесното тепло. С цел да се премахне всякакво потенциално объркване в рамките на тази група храни, които се пускат на пазара за регулиране на телесното тепло, и в интерес на правната сигурност и последователност на правните актове на Съюза, подобни обозначения следва да се уреждат единствено с разпоредбите на Регламент (ЕО) № 1924/2006 и да отговарят на посочените в

същия регламент изисквания. Необходимо е, преди да започне прилагането на настоящия регламент, да бъдат завършени техническите изменения съгласно Регламент (ЕО) № 1924/2006 относно здравните претенции, които се отнасят до регулиране на телесното тепло и са направени относно храни, представяни като „заместители на хранения за регулиране на телесното тепло“, и свързаните с подобни претенции условия на употреба, уредени с Директива 96/8/ЕО.

- (44) Настоящият регламент не засяга задължението за спазване на основните права и основните правни принципи, в т.ч. свободата на изразяване, залегнали в член 11 във връзка с член 52 от Хартата на основните права на Европейския съюз и в други приложими разпоредби.
- (45) Тъй като целите на настоящия регламент — определяне на изискванията за състава на някои категории храни и за информацията за тях, установяване на списък на Съюза на веществата, които могат да се влагат в определени категории храни, и установяване на правила за осъвременяване на списъка на Съюза — не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите членки и следователно поради обхвата на предлаганото действие могат да бъдат постигнати по-добре на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, предвиден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигането на тези цели.
- (46) Съгласно Директива 92/52/ЕИО храните за кърмачета и храните за малки деца, които се изнасят или реекспортират от Съюза, трябва да са съобразени със законодателството на Съюза, освен ако в установените от държавата вносител разпоредби е поискано или предвидено друго. Този принцип вече е установен по отношение на храните с Регламент (ЕО) № 178/2002. Следователно с оглед на опростяването и постигането на правна сигурност Директива 92/52/ЕИО следва да бъде отменена.
- (47) Директиви 96/8/ЕО, 1999/21/ЕО, 2006/125/ЕО, 2006/141/ЕО, 2009/39/ЕО и регламенти (ЕО) № 41/2009 и (ЕО) № 953/2009 следва също да бъдат отменени.
- (48) Необходими са подходящи преходни мерки, които да дадат възможност на стопанските субекти от хранително-вкусовата промишленост да се съобразят с изискванията на настоящия регламент,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

ГЛАВА I

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 1

Предмет

1. С настоящия регламент се определят изискванията за състава на следните категории храни и за информацията за тях:

- а) храни за кърмачета и преходни храни;
- б) преработени храни на зърнена основа и детски храни;
- в) храни за специални медицински цели;
- г) заместители на целодневния хранителен прием за регулиране на телесното телло.

2. С регламента се установява списък на Съюза на веществата, които могат да се влагат в една или повече от категориите храни, посочени в параграф 1, и се установяват правила за осъвременяването на този списък.

Член 2

Определения

1. За целите на настоящия регламент се прилагат следните определения:

- а) определенията за „храни“, „стопански субект в хранителната промишленост“, „търговия на дребно“ и „пускане на пазара“, посочени съответно в член 2 и член 3, точки 3, 7 и 8 от Регламент (ЕО) № 178/2002;
- б) определенията за „предварително опакована храна“, „етикетиране“ и „специално създаден наноматериал“, посочени съответно в член 2, параграф 2, букви д), й) и у) от Регламент (ЕС) № 1169/2011;
- в) определенията за „хранителна претенция“ и „здравна претенция“, посочени съответно в член 2, параграф 2, точки 4 и 5 от Регламент (ЕО) № 1924/2006.

2. Прилагат се и следните определения:

- а) „кърмаче“ означава дете под 12-месечна възраст;

б) „малко дете“ означава дете на възраст между една и три години;

в) „храни за кърмачета“ означава храни, предназначени за употреба от кърмачета през първите месеци от живота им, чийто самостоятелен прием задоволява хранителните потребности на кърмачетата до въвеждането на подходящо допълнително хранене;

г) „преходни храни“ означава храни, предназначени за употреба от кърмачета, когато е въведено подходящо допълнително хранене, и представляващи основният течен компонент при постепенно разнообразяван хранителен режим на тези кърмачета;

д) „преработени храни на зърнена основа“ означава храни:

i) предназначени да задоволяват специфичните изисквания на кърмачета в добро здраве в периода на отбиване и на малки деца в добро здраве като добавка към хранителния им режим и/или за постепенното им адаптиране към обикновена храна; и

ii) които принадлежат към една от следните категории:

— храни на зърнена основа, които са възстановени или преди употреба се възстановяват с мляко или други подходящи течности,

— храни на зърнена основа с вложен високобелтъчен продукт, които са възстановени или преди употреба се възстановяват с вода или друга подходяща течност, която не съдържа белтък,

— макаронени изделия, които се консумират след приготвяне във вряща вода или друга подходяща течност,

— сухари и бисквити, които са годни за консумация директно или натрошени с добавка на вода, мляко или друга подходяща течност;

е) „детски храни“ са храни, предназначени да задоволяват специфичните изисквания на кърмачета в добро здраве в периода на отбиване и на малки деца в добро здраве като добавка към хранителния им режим и/или за постепенното им адаптиране към обикновена храна, с изключение на:

i) преработени храни на зърнена основа; и

ii) напитки на млечна основа и подобни продукти, предназначени за малки деца;

ж) „храни за специални медицински цели“ означава храни, специално обработени или съставени и предназначени за

диетотерапия на пациенти, включително кърмачета, които се използват под медицинско наблюдение; предназначени са за цялостно или частично хранене на пациенти с ограничена, понижена или нарушена способност да поемат, смилат, поглъщат, метаболизират или отделят обикновени храни или определени хранителни съставки, съдържащи се в тях, или метаболити, или чието здравословно състояние определя други хранителни изисквания, които не могат да бъдат задоволени с диетотерапия единствено чрез промяна на нормалния хранителен режим;

- з) „заместител на целодневния хранителен прием за регулиране на телесното тегло“ означава храни със специфичен състав, предназначени да бъдат използвани в нискокалорични режими на хранене за намаляване на телесното тегло, които, ако се използват съобразно указанията на стопанския субект от хранително-вкусовата промишленост, заместват напълно дневния хранителен прием.

Член 3

Тълкувателни решения

За да бъде гарантирано еднаквото прилагане на настоящия регламент, Комисията може да реши посредством актове за изпълнение:

- а) дали дадена храна попада в приложното поле на настоящия регламент;
- б) към коя специфична категория храни от посочените в член 1, параграф 1 се причислява дадена храна.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 17, параграф 2.

Член 4

Пускане на пазара

1. Храните, посочени в член 1, параграф 1, могат да бъдат пускани на пазара само ако са в съответствие с настоящия регламент.
2. Храните, посочени в член 1, параграф 1, се допускат на пазара на дребно единствено във вид на предварително опакована храна.
3. Държавите членки нямат право да ограничават или забраняват пускането на пазара на храни, които са в съответствие с разпоредбите на настоящия регламент по причини, свързани със състава, производството, представянето или етикетирването им.

Член 5

Принцип на предохранителните мерки

С цел да се осигури високо равнище на защита на здравето на лицата, за които са предназначени посочените в член 1,

параграф 1 от настоящия регламент храни, се прилага принципът на предохранителните мерки, посочен в член 7 от Регламент (ЕО) № 178/2002.

ГЛАВА II

ИЗИСКВАНИЯ ОТНОСНО СЪСТАВА И ИНФОРМАЦИЯТА

РАЗДЕЛ I

Общи изисквания

Член 6

Общи разпоредби

1. Храните, посочени в член 1, параграф 1, отговарят на всички изисквания на приложимото законодателство на Съюза в областта на храните.

2. Изискванията, определени в настоящия регламент, имат предимство пред други противоречащи на тях изисквания, посочени в законодателството на Съюза в областта на храните.

Член 7

Становища на Органа

За целите на прилагането на настоящия регламент Органът предоставя научни становища в съответствие с членове 22 и 23 от Регламент (ЕО) № 178/2002. Тези становища служат за научна основа на всички мерки на Съюза, приети съгласно настоящия регламент, които биха могли да имат въздействие върху общественото здраве.

Член 8

Достъп до документи

Комисията прилага Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 г. относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията⁽¹⁾ спрямо заявленията за достъп до всички документи, обхванати от настоящия регламент.

Член 9

Общи изисквания относно състава и информацията

1. Съставът на храните, посочени в член 1, параграф 1, е годен да задоволи хранителните потребности на хората, за които те са предназначени, и е подходящ за тях в съответствие с общоприетите научни данни.

2. Храните, посочени в член 1, параграф 1, не съдържат никакви вещества в количества, застрашаващи здравето на хората, за които са предназначени.

⁽¹⁾ ОВ L 145, 31.5.2001 г., стр. 43.

За веществата, които са специално създадени наноматериали, спазването на изискването, посочено в първата алинея, се доказва по целесъобразност въз основа на подходящи методи за изпитване.

3. Въз основа на общоприети научни данни веществата, влагани в посочените в член 1, параграф 1 храни, за нуждите на изискванията по параграф 1 от настоящия член, могат да бъдат усвоявани от човешкия организъм по биологичен път, имат хранително или физиологично действие и са подходящи за лицата, за които е предназначена храната.

4. Без да се засягат разпоредбите на член 4, параграф 1 от настоящия регламент храните, посочени в член 1, параграф 1 от настоящия регламент, могат да съдържат вещества, попадащи в обхвата на член 1 от Регламент (ЕО) № 258/97, при условие че тези вещества отговарят на условията за пускане на пазара съгласно посочения регламент.

5. Етикетването, представянето и рекламирането на храните, посочени в член 1, параграф 1, предоставят информация за подходящата употреба на такива храни, не са подвеждащи и не приписват на такива храни свойства за превенция, третиране или лечение на заболявания при хората, нито намеки за такива свойства.

6. Параграф 5 не пречи на разпространението на всякаква полезна информация или препоръки, предназначени изключително за хора, квалифицирани в областта на медицината, храненето и фармацията или за други професионалисти в областта на здравеопазването, отговорни за грижите за майките и децата.

Член 10

Допълнителни изисквания към храните за кърмачета и преходните храни

1. Етикетването, представянето и рекламирането на храните за кърмачета и преходните храни се замислят така, че да не са в ущърб на кърменето.

2. Етикетите, представянето и рекламирането на храните за кърмачета, както и етикетите на преходните храни не съдържат изображения на кърмачета или други изображения или текст, които могат да идеализират употребата на такива храни.

Без да се засяга първата алинея, се разрешават графични изображения с цел лесно разпознаване на храните за кърмачета и на преходните храни и за илюстриране на начините за приготвяне.

РАЗДЕЛ 2

Специфични изисквания

Член 11

Специфични изисквания за състава и предоставянето на информация

1. Комисията се упълномощава при спазване на общите изисквания, посочени в членове 6 и 9, на допълнителните изисквания по член 10 и като отчита съответния технически и научен напредък, да приема делегирани актове в съответствие с член 18 относно:

- а) специфичните изисквания за състава, приложими за храните, посочени в член 1, параграф 1, с изключение на изискванията, установени в приложението;
- б) специфичните изисквания относно употребата на пестициди в продукти, предназначени за производството на храните, посочени в член 1, параграф 1, и относно остатъчните вещества от пестициди в тези храни. Специфичните изисквания за категориите храни, посочени в член 1, параграф 1, букви а) и б), и за храните за специални медицински цели, разработени да задоволяват хранителните потребности на кърмачетата и малките деца, се осъвременяват редовно и включват, наред с другото, разпоредби за възможно най-ограничено използване на пестициди;
- в) специфичните изисквания относно етикетването, представянето и рекламирането на храните, посочени в член 1, параграф 1, включително разрешаването на хранителни и здравни претенции, свързани с тях;
- г) изискванията за уведомление за пускане на пазара на храните, посочени в член 1, параграф 1, с цел да се улесни ефикасния им официален контрол и въз основа на което стопанските субекти от хранително-вкусовата промишленост уведомяват компетентните органи в държавите членки, в които посочените храни се пускат на пазара;
- д) изискванията относно рекламните и търговските практики, свързани с храните за кърмачета;
- е) изискванията относно информацията, която трябва да се предоставя във връзка с храненето на кърмачета и малки деца, с цел да се гарантира адекватна информация за подходящите хранителни практики;
- ж) специфичните изисквания за храните за специални медицински цели, разработени за задоволяване на хранителните потребности на кърмачетата, включително изискванията за

състава и изискванията относно използването на пестициди в продуктите, предназначени за производството на такива храни, и остатъчните вещества от пестициди, за етикетирването, представянето, рекламирането и рекламните и търговските практики, ако е целесъобразно.

Посочените делегирани актове се приемат до 20 юли 2015 г.

2. При спазване на общите изисквания, посочени в членове 6 и 9, на допълнителните изисквания по член 10 и като отчита съответния технически и научен прогрес, включително данните, предоставяни от заинтересованите страни във връзка с иновационните продукти, Комисията се оправомощава да приема делегирани актове в съответствие с член 18 с цел осъвременяване на актовете, посочени в параграф 1 от настоящия член.

В случай на възникващи здравни рискове и когато наложителни причини за спешност изискват това, по отношение на делегираните актове, приети съгласно разпоредбите на настоящия параграф, се прилага процедурата, предвидена в член 19.

Член 12

Напитки на млечна основа и подобни продукти, предназначени за малки деца

До 20 юли 2015 г. Комисията, след консултация с Органа, представя на Европейския парламент и на Съвета доклад за необходимостта, ако има такава, от специални разпоредби относно изискванията за състава и етикетирването и когато е целесъобразно, други изисквания по отношение на напитките на млечна основа и подобните продукти, предназначени за малки деца. В доклада Комисията, наред с другото, отчита хранителните потребности на малките деца, ролята на тези продукти в хранителния режим на малките деца и въпроса дали тези продукти осигуряват хранителни ползи в сравнение с обикновения хранителен режим за деца в период на отбиване. Ако е необходимо, този доклад може да бъде придружен от законодателно предложение.

Член 13

Храни, предназначени за спортисти

До 20 юли 2015 г. Комисията, след консултация с Органа, представя на Европейския парламент и на Съвета доклад за необходимостта, ако има такава, от разпоредби относно храните, предназначени за спортисти. Ако е необходимо, този доклад може да бъде придружен от подходящо законодателно предложение.

Член 14

Технически насоки

Комисията може да приема технически насоки за улесняване спазването на настоящата глава и глава III от страна на стопанските субекти от хранително-вкусовата промишленост, и по-специално МСП.

ГЛАВА III

СПИСЪК НА СЪЮЗА

Член 15

Списък на Съюза

1. Веществата, попадащи в следните категории вещества, могат да бъдат вложени в една или повече от категориите храни, посочени в член 1, параграф 1, при условие че тези вещества са включени в списъка на Съюза, съдържащ се в приложението към настоящия регламент, и отговарят на елементите, съдържащи се в списъка на Съюза, в съответствие с параграф 3 от настоящия член:

- а) витамини;
- б) минерали;
- в) аминокиселини;
- г) карнитин и таурин;
- д) нуклеотиди;
- е) холин и инозитол.

2. Веществата, които са включени в списъка на Съюза, отговарят на общите изисквания, посочени в членове 6 и 9, и когато е приложимо, на специфичните изисквания, въведени в съответствие с член 11.

3. Списъкът на Съюза съдържа следните елементи:

- а) категорията храни, посочена в член 1, параграф 1, в която могат да се вложат вещества, попадащи в изброените в параграф 1 от настоящия член категории вещества;
- б) наименованието, описанието на веществото и когато е целесъобразно, спецификацията на формата му;
- в) когато е целесъобразно, условията на употреба на веществото;
- г) когато е целесъобразно, критериите за чистота, приложими към веществото.

4. Критериите за чистота, установени със законодателството на Съюза в областта на храните, които се прилагат към веществата, включени в списъка на Съюза, когато те се използват за производството на храни за цели, различни от целите на настоящия регламент, се прилагат за тези вещества и когато те се използват за целите на настоящия регламент, освен ако в него не е посочено друго.

5. За веществата, включени в списъка на Съюза, за които не са определени критерии за чистота в законодателството на Съюза в областта на храните, до установяването на такива критерии се прилагат общоприетите критерии за чистота, препоръчвани от международните органи.

Държавите членки могат да поддържат национални правила, въвеждащи по-строги критерии за чистота.

6. За да бъдат взети предвид техническият прогрес, научните постижения или опазването на здравето на потребителите, на Комисията се предоставят правомощия да приема във връзка с категориите вещества, изброени в параграф 1 от настоящия член, делегирани актове в съответствие с член 18 относно:

- а) изваждането на дадена категория вещества;
- б) добавянето на дадена категория вещества с хранително или физиологично действие.

7. Веществата, принадлежащи към категориите, които не са изброени в параграф 1 от настоящия член, могат да бъдат влагани в храните, посочени в член 1, параграф 1, при условие че отговарят на общите изисквания, посочени в членове 6 и 9, и когато е приложимо, на специфичните изисквания, установени в съответствие с член 11.

Член 16

Осъвременяване на списъка на Съюза

1. При спазване на общите условия, предвидени в членове 6 и 9, и когато е приложимо, специфичните условия, установени в съответствие с член 11, и за да бъдат взети предвид техническият прогрес, научните постижения или опазването на здравето на потребителите, на Комисията се предоставят правомощия да приема делегирани актове в съответствие с член 18, за да изменя приложението относно:

- а) добавянето на вещество в списъка на Съюза;
- б) изваждането на вещество от списъка на Съюза;
- в) добавянето, изваждането или изменението на елементите, посочени в член 15, параграф 3.

2. В случай на възникващи здравни рискове и когато наложителни причини за спешност изискват това, по отношение на делегираните актове, приети съгласно настоящия член, се прилага процедурата, предвидена в член 19.

ГЛАВА IV

ПРОЦЕДУРНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 17

Процедура на комитет

1. Комисията се подпомага от Постоянния комитет по хранителната верига и здравето на животните, създаден с Регламент (ЕО) № 178/2002. Този комитет е комитет по смисъла на Регламент (ЕО) № 182/2011.

2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 5 от Регламент (ЕО) № 182/2011.

Когато становището на комитета трябва да бъде получено чрез писмена процедура, тази процедура се прекратява без резултат, ако в рамките на срока за даване на становище председателят на комитета вземе такова решение или обикновено мнозинство от членовете на комитета отправят такова искане.

Член 18

Упражняване на делегирането

1. Правомощието да приема делегирани актове се предоставя на Комисията при спазване на предвидените в настоящия член условия.

2. Правомощието да приема делегирани актове, посочено в член 11, член 15, параграф 6 и член 16, параграф 1, се предоставя на Комисията за срок от пет години, считано от 19 юли 2013 г. Комисията изготвя доклад относно делегирането на правомощията не по-късно от девет месеца преди изтичането на петгодишния период. Делегирането на правомощия се продължава мълчаливо за срокове със същата продължителност, освен ако Европейският парламент или Съветът не възразят срещу подобно подновяване не по-късно от три месеца преди изтичането на всеки срок.

3. Делегирането на правомощия, посочено в член 11, член 15, параграф 6 и член 16, параграф 1, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него делегиране на правомощия. То поражда действие в деня след публикуването на решението в *Официален вестник на Европейския съюз* или на по-късна, посочена в решението дата. То не засяга действителността на делегираните актове, които вече са в сила.

4. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията нотифицира акта едновременно на Европейския парламент и Съвета.

5. Делегиран акт, приет съгласно член 11, член 15, параграф 6 и член 16, параграф 1, влиза в сила единствено ако нито Европейският парламент, нито Съветът са представили възражения в срок от два месеца, след като са били уведомени за този акт, или ако преди изтичането на този срок и Европейският парламент, и Съветът са уведомили Комисията, че няма да представят възражения. Този срок се удължава с два месеца по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.

Член 19

Процедура по спешност

1. Делегираните актове, приети съгласно настоящия член, влизат в сила незабавно и се прилагат, докато не бъдат представени възражения в съответствие с параграф 2. В нотификацията относно делегирания акт до Европейския парламент и до Съвета се посочват причините за използването на процедурата по спешност.

2. Европейският парламент или Съветът могат да възразят срещу делегиран акт в съответствие с процедурата, посочена в член 18, параграф 5. В такъв случай Комисията отменя акта незабавно след нотифицирането на решението на Европейския парламент или на Съвета, с което се представят възражения.

ПЛАВА V

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 20

Отмяна

1. Директива 2009/39/ЕО се отменя, считано от 20 юли 2016 г. Позоваванията на отменения акт се считат за позовавания на настоящия регламент.

2. Директива 92/52/ЕИО и Регламент (ЕО) № 41/2009 се отменят, считано от 20 юли 2016 г.

3. Без да се засягат разпоредбите на параграф 4, първа алинея, Директива 96/8/ЕО не се прилага за храните, представяни като заместители на едно или повече хранения от дневния хранителен прием, считано от 20 юли 2016 г.

4. Регламент (ЕО) № 953/2009 и директиви 96/8/ЕО, 1999/21/ЕО, 2006/125/ЕО и 2006/141/ЕО се отменят, считано от датата на прилагане на делегираните актове, посочени в член 11, параграф 1.

В случай на противоречие между Регламент (ЕО) № 953/2009, директиви 96/8/ЕО, 1999/21/ЕО, 2006/125/ЕО, 2006/141/ЕО и настоящия регламент, предимство има последният.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Страсбург на 12 юни 2013 година.

За Европейския парламент
Председател
M. SCHULZ

Член 21

Преходни мерки

1. Храните, посочени в член 1, параграф 1 от настоящия регламент, които не съответстват на разпоредбите на настоящия регламент, но съответстват на разпоредбите на Директива 2009/39/ЕО, и когато е приложимо — на Регламент (ЕО) № 953/2009 и директиви 96/8/ЕО, 1999/21/ЕО, 2006/125/ЕО и 2006/141/ЕО, и които са пуснати на пазара или етикетирани преди 20 юли 2016 г., могат да продължат да се продават след тази дата до изчерпване на количествата от съответната храна.

Когато датата на прилагане на делегираните актове, посочени в член 11, параграф 1 от настоящия регламент, е след 20 юли 2016 г., храните, посочени в член 1, параграф 1, които съответстват на разпоредбите на настоящия регламент, и когато е приложимо — на Регламент (ЕО) № 953/2009 и на директиви 96/8/ЕО, 1999/21/ЕО, 2006/125/ЕО и 2006/141/ЕО, но не съответстват на разпоредбите на тези делегираните актове и които са пуснати на пазара или етикетирани преди датата на прилагане на тези делегираните актове, могат да продължат да се продават след тази дата до изчерпване на количествата от съответната храна.

2. Храните, които не са посочени в член 1, параграф 1 от настоящия регламент, но са пуснати на пазара или етикетирани в съответствие с разпоредбите на Директива 2009/39/ЕО и Регламент (ЕО) № 953/2009, и когато е приложимо — на Директива 96/8/ЕО и Регламент (ЕО) № 41/2009, преди 20 юли 2016 г., могат да продължат да се продават след тази дата до изчерпване на количествата от съответната храна.

Член 22

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Той се прилага, считано от 20 юли 2016 г., с изключение на:

— членове 11, 16, 18 и 19, които се прилагат от 19 юли 2013 г.,

— член 15 и приложението към настоящия регламент, които се прилагат от датата на прилагане на делегираните актове, посочени в член 11, параграф 1.

За Съвета
Председател
L. CREIGHTON

ПРИЛОЖЕНИЕ

Списък на Съюза по член 15, параграф 1

Вещество		Категория храни				
		храни за кърмачета и преходни храни	преработени храни на зърнена основа и детски храни	храни за специални медицински цели	заместители на целодневния хранителен прием за регулиране на телесното тегло	
Витамини	Витамин А	Ретинол	X	X	X	X
		Ретинил ацетат	X	X	X	X
		Ретинил палмитат	X	X	X	X
		Бета-каротен		X	X	X
	Витамин D	Ергокалциферол	X	X	X	X
		Холекалциферол	X	X	X	X
	Витамин Е	D-алфа токоферол	X	X	X	X
		DL-алфа токоферол	X	X	X	X
		D-алфатокоферил ацетат	X	X	X	X
		DL-алфатокоферил ацетат	X	X	X	X
		D-алфа-токоферил кисел сукцинат			X	X
		D-алфа-токоферил полиетилен гликол-1000 сукцинат (TPGS)			X	
	Витамин К	Филохион (фитоменадион)	X	X	X	X
		Менахион ⁽¹⁾			X	X
	Витамин С	L-аскорбинова киселина	X	X	X	X
		Натриев-L-аскорбат	X	X	X	X
		Калциев-L-аскорбат	X	X	X	X
		Калиев-L-аскорбат	X	X	X	X
		L-аскорбил 6-палмитат	X	X	X	X

Вещество		Категория храни			
		храни за кърмачета и преходни храни	преработени храни на зърнена основа и детски храни	храни за специални медицински цели	заместители на целодневния хранителен прием за регулиране на телесното тепло
Минерали	Тиамин				
	Тиамин хидрохлорид	X	X	X	X
	Тиамин мононитрат	X	X	X	X
	Рибофлавин				
	Рибофлавин	X	X	X	X
	Рибофлавин 5'-фосфат натрий	X	X	X	X
	Ниацин				
	Никотинова киселина	X	X	X	X
	Никотинамид	X	X	X	X
	Витамин В ₆				
	Пиридоксин хидрохлорид	X	X	X	X
	Пиридоксин 5'-фосфат	X	X	X	X
	Пиридоксин дипалмитат		X	X	X
	Фолат				
	Фолиева киселина (птероилмоноглутаминова киселина)	X	X	X	X
	Калциев L-метилфолат			X	X
	Витамин В ₁₂				
	Цианокобаламин	X	X	X	X
	Хидроксокобаламин	X	X	X	X
	Биотин				
D-биотин	X	X	X	X	
Пантотенова киселина					
D-пантотенат калций	X	X	X	X	
D-пантотенат натрий	X	X	X	X	
Декспантенол	X	X	X	X	
Калий					
Калиев бикарбонат	X		X	X	
Калиев карбонат	X		X	X	

Вещество		Категория храни			
		храни за кърмачета и преходни храни	преработени храни на зърнена основа и детски храни	храни за специални медицински цели	заместители на целодневния хранителен прием за регулиране на телесното тегло
Калций	Калиев хлорид	X	X	X	X
	Калиев цитрат	X	X	X	X
	Калиев глюконат	X	X	X	X
	Калиев глицерофосфат		X	X	X
	Калиев лактат	X	X	X	X
	Калиев хидроксид	X		X	X
	Калиеви соли на ортофосфорната киселина	X		X	X
	Магнезиево-калиев цитрат			X	X
	Калциев карбонат	X	X	X	X
	Калциев хлорид	X	X	X	X
	Калциеви соли на лимонената киселина	X	X	X	X
	Калциев глюконат	X	X	X	X
	Калциев глицерофосфат	X	X	X	X
	Калциев лактат	X	X	X	X
	Калциеви соли на ортофосфорната киселина	X	X	X	X
	Калциев хидроксид	X	X	X	X
	Калциев оксид		X	X	X
	Калциев сулфат			X	X
	Калциев бисглицинат			X	X
	Калциев цитрат малат			X	X
	Калциев малат			X	X
Калциев L-пидолат			X	X	

Вещество		Категория храни			
		храни за кърмачета и преходни храни	преработени храни на зърнена основа и детски храни	храни за специални медицински цели	заместители на целодневния хранителен прием за регулиране на телесното телло
Магнезий	Магнезиев ацетат			X	X
	Магнезиев карбонат	X	X	X	X
	Магнезиев хлорид	X	X	X	X
	Магнезиеви соли на лимонената киселина	X	X	X	X
	Магнезиев глюконат	X	X	X	X
	Магнезиев глицерофосфат		X	X	X
	Магнезиеви соли на ортофосфорната киселина	X	X	X	X
	Магнезиев лактат		X	X	X
	Магнезиев хидроксид	X	X	X	X
	Магнезиев оксид	X	X	X	X
	Магнезиев сулфат	X	X	X	X
	Магнезиев L-аспартат			X	
	Магнезиев бисглицинат			X	X
	Магнезиев L-пидолат			X	X
	Магнезиево-калиев цитрат			X	X
Желязо	Железен карбонат		X	X	X
	Железен цитрат	X	X	X	X
	Железен амониев цитрат	X	X	X	X
	Железен глюконат	X	X	X	X
	Железен фумарат	X	X	X	X
	Натриево-железен дифосфат		X	X	X
	Железен лактат	X	X	X	X

Вещество		Категория храни			
		храни за кърмачета и преходни храни	преработени храни на зърнена основа и детски храни	храни за специални медицински цели	заместители на целодневния хранителен прием за регулиране на телесното телло
Цинк	Железен сулфат	X	X	X	X
	Железен амониев фосфат			X	X
	Желязно-натриев етилендиаминтетраацетат (EDTA)			X	X
	Железен дифосфат (железен пирофосфат)	X	X	X	X
	Железен захарат		X	X	X
	Елементарно желязо (карбонилно + електролитно + редуциран водород)		X	X	X
	Железен бисглицинат	X		X	X
	Железен L-пилолат			X	X
	Цинков ацетат	X	X	X	X
	Цинков хлорид	X	X	X	X
	Цинков цитрат	X	X	X	X
	Цинков глюконат	X	X	X	X
	Цинков лактат	X	X	X	X
	Цинков оксид	X	X	X	X
	Цинков карбонат			X	X
Цинков сулфат	X	X	X	X	
Цинков бисглицинат			X	X	
Мед	Меден карбонат	X	X	X	X
	Меден цитрат	X	X	X	X
	Меден глюконат	X	X	X	X
	Меден сулфат	X	X	X	X
	Мед-лизинов комплекс	X	X	X	X
Манган	Манганов карбонат	X	X	X	X
	Манганов хлорид	X	X	X	X

Вещество		Категория храни			
		храни за кърмачета и преходни храни	преработени храни на зърнена основа и детски храни	храни за специални медицински цели	заместители на целодневния хранителен прием за регулиране на телесното тепло
Флуориди	Манганов цитрат	X	X	X	X
	Манганов глюконат	X	X	X	X
	Манганов глицерофосфат		X	X	X
	Манганов сулфат	X	X	X	X
	Калиев флуорид			X	X
	Натриев флуорид			X	X
Селен	Натриев селенат	X		X	X
	Натриев хидроген селенит			X	X
	Натриев селенит	X		X	X
	Обогатени със селен дрожди (2)			X	X
Хром	Хром (III) хлорид и неговите хексахидрати			X	X
	Хром (III) сулфат и неговите хексахидрати			X	X
	Хромен пиколинат			X	X
	Амониев молибдат			X	X
Молибден	Натриев молибдат			X	X
	Йод				
Натрий	Калиев йодид	X	X	X	X
	Калиев йодат	X	X	X	X
	Натриев йодид	X	X	X	X
	Натриев йодат		X	X	X
	Натриев бикарбонат	X		X	X
	Натриев карбонат	X		X	X

Вещество			Категория храни			
			храни за кърмачета и преходни храни	преработени храни на зърнена основа и детски храни	храни за специални медицински цели	заместители на целодневния хранителен прием за регулиране на телесното тегло
Аминокиселини ⁽³⁾	Бор	Натриев хлорид	X		X	X
		Натриев цитрат	X		X	X
		Натриев глюконат	X		X	X
		Натриев лактат	X		X	X
		Натриев хидроксид	X		X	X
		Натриеви соли на ортофосфорната киселина	X		X	X
		Натриев борат			X	X
		Борна киселина			X	X
		L-аланин		—	X	X
		L-аргинин	X и неговия хидрохлорид	X и неговия хидрохлорид	X	X
		L-аспарагинова киселина			X	
		L-цитрулин			X	
		L-цистеин	X и неговия хидрохлорид	X и неговия хидрохлорид	X	X
		Цистин ⁽⁴⁾	X и неговия хидрохлорид	X и неговия хидрохлорид	X	X
		L-хистидин	X и неговия хидрохлорид	X и неговия хидрохлорид	X	X
		L-путаминова киселина			X	X
		L-путамин			X	X
		Глицин			X	
		L-изолеуцин	X и неговия хидрохлорид	X и неговия хидрохлорид	X	X
		L-левцин	X и неговия хидрохлорид	X и неговия хидрохлорид	X	X
		L-лизин	X и неговия хидрохлорид	X и неговия хидрохлорид	X	X
		L-лизин ацетат			X	X
		L-метионин	X	X	X	X
L-орнитин			X	X		
L-фенилаланин	X	X	X	X		
L-пролин			X			

Вещество		Категория храни			
		храни за кърмачета и преходни храни	преработени храни на зърнена основа и детски храни	храни за специални медицински цели	заместители на целодневния хранителен прием за регулиране на телесното тепло
Карнитин и таурин	L-треонин	X	X	X	X
	L-триптофан	X	X	X	X
	L-тирозин	X	X	X	X
	L-валин	X	X	X	X
	L-серин			X	
	L-аргинин-L-аспартат			X	
	L-лизин-L-аспартат			X	
	L-лизин-L-глутамат			X	
	N-ацетил-L-цистеин			X	
	N-ацетил-L-метионин			X (в продукти, предназначени за лица на възраст над 1 година)	
Карнитин и таурин	L-карнитин	X	X	X	X
	L-карнитин хидрохлорид	X	X	X	X
	Таурин	X		X	X
	L-карнитин-L-тартарат	X		X	X
Нуклеотиди	Аденозин 5'-фосфорна киселина (АМФ)	X		X	X
	Натриеви соли на АМФ	X		X	X
	Цитидин 5'-моно-фосфорна киселина (ЦМФ)	X		X	X
	Натриеви соли на ЦМФ	X		X	X
	Гуанозин 5'-фосфорна киселина (ГМФ)	X		X	X
	Натриеви соли на ГМФ	X		X	X
	Инозин 5'-фосфорна киселина (ИМФ)	X		X	X
	Натриеви соли на ИМФ	X		X	X

Вещество			Категория храни			
			храни за кърмачета и преходни храни	преработени храни на зърнена основа и детски храни	храни за специални медицински цели	заместители на целодневния хранителен прием за регулиране на телесното тегло
Холин и инозитол	Уридин 5'-фосфорна киселина (УМФ)	X		X	X	
	Натриеви соли на УМФ	X		X	X	
	Холин	X	X	X	X	
	Холин хлорид	X	X	X	X	
	Холин битартарат	X	X	X	X	
	Холин цитрат	X	X	X	X	
	Инозитол	X	X	X	X	

(¹) Обикновено менахинонът се среща под формата на менахинон-7 и по-рядко — на менахинон-6.

(²) Обогадените със селен дрожди са получени чрез отглеждане в присъствието на натриев селенит като източник на селен и в предлаганата на пазара изсушена форма съдържат не повече от 2,5 mg Se/g. Преобладаващият в дрождите органичен селен е селенометионин (между 60 и 85 % от общото количество екстрахиран селен в продукта). Съдържанието на други органични селенови съединения, включително селеноцистеин, не трябва да надвишава 10 % от общото количество екстрахиран селен. По принцип нивата на неорганичен селен не трябва да надвишават 1 % от общото количество екстрахиран селен.

(³) За аминокиселините, използвани в храните за кърмачета, преходните храни, преработените храни на зърнена основа и детските храни, може да се използват само конкретно посочените хидрохлориди. За аминокиселините, използвани в храните за специални медицински цели и в заместителите на целодневния хранителен прием за регулиране на телесното тегло, доколкото е приложимо, може да се използват както соли на натрия, калия, калция и магнезия, така и техните хидрохлориди.

(⁴) В храните за кърмачета, преходните храни, преработените храни на зърнена основа и детските храни може да се използва само формата L-цистин.

II

(Незаконодателни актове)

РЕШЕНИЯ

РЕШЕНИЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪВЕТ

от 28 юни 2013 година

за определяне на състава на Европейския парламент

(2013/312/ЕС)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ СЪВЕТ,

за Европейски парламент за парламентарния мандат 2014—2019 г.

като взе предвид Договора за Европейския съюз, и по-специално член 14, параграф 2 от него,

- (4) Член 14, параграф 2, първа алинея от Договора за Европейския съюз определя критериите за състава на Европейския парламент, а именно, че броят на представителите на гражданите на Съюза не надхвърля седемстотин и петдесет, плюс председателя, представителството на гражданите е регресивно пропорционално, с минимален праг от шест членове за държава-членка, и никоя държава-членка не получава повече от деветдесет и шест места.

като взе предвид член 2, параграф 3 от Протокол № 36 относно преходните разпоредби,

като взе предвид инициативата на Европейския парламент ⁽¹⁾,

- (5) Член 10 от Договора за Европейския съюз предвижда, *inter alia*, че функционирането на Съюза се основава на представителната демокрация, при която гражданите, на равнището на Съюза, се представляват пряко в Европейския парламент, а държавите-членки се представляват в Съвета от техните правителства, които от своя страна са демократично отговорни пред националните си парламенти или пред гражданите си. Следователно член 14, параграф 2 от Договора за Европейския съюз относно състава на Европейския парламент се прилага в контекста на по-широката институционална уредба, установена в Договорите, която включва също разпоредбите относно процедурата на вземане на решения в Съвета,

като взе предвид одобрението от Европейския парламент ⁽²⁾,

като има предвид, че:

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

- (1) Срокът на действие на член 2, параграфи 1 и 2 от Протокол № 36 относно преходните разпоредби ще изтече в края на парламентарния мандат 2009—2014 г.

- (2) Срокът на действие на член 19, параграф 1 от Акта относно условията за присъединяване на Република Хърватия и промените в Договора за Европейския съюз, Договора за функционирането на Европейския съюз и Договора за създаване на Европейската общност за атомна енергия ще изтече в края на парламентарния мандат 2009—2014 г.

- (3) Необходимо е незабавно да се спазят разпоредбите на член 2, параграф 3 от Протокол № 36, като се приеме решението, предвидено в член 14, параграф 2, втора алинея от Договора за Европейския съюз, за да могат държавите-членки навреме да въведат в действие необходимите национални мерки за организирането на изборите

Член 1

При прилагането на принципа на регресивната пропорционалност, предвиден в член 14, параграф 2, първа алинея от Договора за Европейския съюз, се прилагат следните принципи:

— разпределението на местата в Европейския парламент в пълна степен използва минималния и максималния брой, определени в Договора за Европейския съюз, за да отразява във възможно най-голяма степен числеността на населението на съответните държави-членки;

(¹) Инициатива, приета на 13 март 2013 г. (все още непубликувана в Официален вестник).

(²) Одобрение от 12 юни 2013 г. (все още непубликувано в Официален вестник).

— съотношението между населението и броя на местата, определени за всяка държава-членка, преди да се закръглят на цели числа, се променя в зависимост от съответното население, така че всеки член на Европейския парламент от държава-членка с по-многобройно население да представлява повече граждани, отколкото всеки член от държава-членка с по-малобройно население, и съответно колкото по-многобройно е населението на дадена държава-членка, толкова по-многобройни да бъдат и местата, на които тя има право.

Член 2

Общият брой на населението на държавите-членки се изчислява от Комисията (Евростат) въз основа на данни, предоставени от държавите-членки, и в съответствие с метод, определен с регламент на Европейския парламент и на Съвета.

Член 3

За парламентарния мандат 2014—2019 г., в съответствие с член 1, броят на представителите в Европейския парламент, избрани във всяка държава-членка, се определя, както следва:

Белгия	21
България	17
Чешка република	21
Дания	13
Германия	96
Естония	6
Ирландия	11
Гърция	21
Испания	54
Франция	74
Хърватия	11
Италия	73
Кипър	6
Латвия	8
Литва	11
Люксембург	6
Унгария	21

Малта	6
Нидерландия	26
Австрия	18
Полша	51
Португалия	21
Румъния	32
Словения	8
Словакия	13
Финландия	13
Швеция	20
Обединено кралство	73

Член 4

Настоящото решение се преразглежда в достатъчно дълъг срок преди началото на парламентарния мандат 2019—2024 г. въз основа на инициатива на Европейския парламент, представена преди края на 2016 г., с цел да бъде определена система, която ще позволи в бъдеще, всеки път преди нови избори за Европейски парламент да бъде осъществявано обективно, справедливо, устойчиво и прозрачно преразпределение на местата между държавите-членки, отразяващо принципа на регресивната пропорционалност, установен в член 1, като се отчитат евентуалната промяна в техния брой и надлежно констатираните демографски тенденции сред тяхното население, като се зачита цялостният баланс на институционалната система, определена в Договорите.

Член 5

Настоящото решение влиза в сила в деня след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Съставено в Брюксел на 28 юни 2013 година.

За Европейския съвет
Председател
H. VAN ROMPUY

ЦЕНИ ЗА АБОНАМЕНТ ЗА 2013 г. (без ДДС, с включени разходи за стандартна доставка)

Официален вестник на ЕС, серии L + C, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	1 300 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серии L + C, на хартиен носител + годишно сборно издание на DVD	на 22 официални езика на ЕС	1 420 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия L, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	910 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серии L + C, месечно издание на DVD (сборно издание)	на 22 официални езика на ЕС	100 EUR за годишен абонамент
Притурка към Официален вестник (серия S — Договори за обществени поръчки и процедури по възлагане), DVD, едно издание на седмица	многоезичен: на 23 официални езика на ЕС	200 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия C — Конкурси	на език/езици в зависимост от конкурса	50 EUR за годишен абонамент

Абонамент за *Официален вестник на Европейския съюз*, издаван на официалните езици на Европейския съюз, може да се направи за 22 езикови версии. Един абонамент включва сериите L (Законодателство) и C (Информация и известия).

За всяка езикова версия се прави отделен абонамент.

Съгласно Регламент (ЕО) № 920/2005 на Съвета, публикуван в Официален вестник L 156 от 18 юни 2005 г., според който институциите на Европейския съюз временно не са задължени да съставят всички актове на ирландски език и да ги публикуват на този език, изданията на Официален вестник на ирландски език се разпространяват отделно.

Абонаментът за притурката към Официален вестник (серия S — Договори за обществени поръчки и процедури по възлагане) включва всички 23 официални езикови версии в едно общо многоезиково DVD.

Абонатите на *Официален вестник на Европейския съюз* имат право, след заявка, да получат различните приложения към Официален вестник без допълнително заплащане. Информация за публикуването на приложенията се предоставя чрез съобщения за читателите, включени в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Продажби и абонаменти

Абонаментът за различните платени периодични издания, като например *Официален вестник на Европейския съюз*, може да бъде направен чрез всички наши търговски представители.

Списъкът на търговските представители е достъпен на адрес:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_bg.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) предлага директен безплатен достъп до законодателството на Европейския съюз. Този интернет сайт дава възможност за справка с *Официален вестник на Европейския съюз* и включва договорите, законодателството, юриспруденцията и подготвителните законодателни актове.

За подробна информация за Европейския съюз посетете интернет сайта: <http://europa.eu>

